Ч. 85 (14.334). Львів, неділя 19. квітня 1936. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem. Рік LVII.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 504·060, 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“, Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ:
В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к., — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 229-41. Друкарні: 229-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Поєднавчі зусилля Ліги Націй завели.

ЖЕНЕВА, 18. 4. ПАТ. Комітет 13-ох стверджує, що поєднавча акція не повелась. Предс. Мадаріяга подав італ. відповідь до відома абісинській делегації, яка заявила, що готова переговорювати лише в рамах Ліги, тому уважає, що Італія не приняла заклику комітету 13-ох. На понеділок рано скликали Раду Ліги Націй, якій комітет 13-ох предложить звіт зі своїх зусиль; засідання Ради буде публичне.

ІТАЛІЙЦІ МОВЧАТЬ

ПАРИЖ, 18. 4. ПАТ. Як подає Авас з Риму, італійські міродатні круги відмовляють інформацій про дальшу політику Італії після невдачі зусиль комітету 13-ох. Італ. публична опінія не заскочена, бо вона ніколи не вірила, що інтервенція Ліги Націй доведе до ліквідації війни.

Слід сподіватися, що італійці не припинять наступу, доки не здобудуть Аддіс Абебу. На суші ані на морі не можнаб заскочити Італії, бо вона приготована на ріжні можливости. „Нікого не провокуємо, але як буде треба, ми будемо готові до збройної оборони“.

БРИТІЙСЬКІ МАНЕВРИ.

ГІБРАЛЬТАР, 18. 4. ПАТ. **Англійська фльота покинула вчора Гібральтар і виїхала на маневри на Середземному морі.**

АБІСИНСЬКИЙ ПРОТЕСТ.

АДДІС-АБЕБА, 18. 4. ПАТ. Негус знову вислав протест до Ліги Націй, в якому жаліється, що 7 місяців даремне жде якихнебудь рішучих заряджень проти італійського напасника.

ПОЗИЧКА ДЛЯ АБІСИНІЇ.

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Позичку для Абісинії можна буде субскрибувати не скоріше, як за тиждень, як отримають з Аддіс Абеби потрібні відомости.

ЄГИПЕТ ОСЛАБЛЮЄ САНКЦІЇ.

РИМ, 18. 4. ПАТ. Як подає преса з Олександрії, египетський уряд оголосив декрет, яким дозволяє привозити з Італії ряд товарів, як: медичні й наукові інструменти, фармацевтичні продукти, мотори, частини самоходів та рільничі машини. „Джіорнале д' Італія“ подивляє відвагу Єгипту тому, що декрет спрямований проти імперії, „якої гармати звернені на египетську столицю“.

Румунія видасть утікачів з УССР?

ЧЕРНІВЦІ, 18. 4. ПАТ. Як подає тутешня преса, до розпорядимости военного суду віддають частину утікачів, що минулої зими перейшли Дністер і схоронилися до Сороки; згаданий суд має перевести слідство — правдоподібно в звязи з румунсько-совітським договором, заключеним перед кількома днями про взаємне видавання утікачів.

ПЕРЕД СЕЛЯНСЬКИМИ МАНІФЕСТАЦІЯМИ.

ЧЕРНІВЦІ, 18. 4. ПАТ. Опозиційна народньо-селянська партія заповіла на день 26. ц. м. великі маніфестації, у яких візьмуть участь селянські делеґації з цілої Буковини та провідник партії Міґалаке.

СССР. підтримує турецькі домагання дотично ремілітаризації проливів.

ДОТИЧНО РЕМІЛІТАРИЗАЦІЇ ПРОЛИВІВ.

МОСКВА, 18. 4. ПАТ. Як подає ТАСС, ком. Літвінов доручив передучора турецькому амбасадорові відповідь на турецьку ноту в справі проливів. Большевицький уряд **готов взяти участь у переговорах над устійненням такого стану у смузі проливів, що запевнювала би безпеку Туреччини.** СССР уважає, що для запевнення миру необхідно утримати повну суверенність Туреччини над проливами. На думку московського уряду побоювання Туреччини вповні оправдані, з огляду на те, що загроза війни є справді реальна.

ВІДГУК У ГРЕЦІЇ.

АТЕНИ, 18. 4. ПАТ. Сподіються, що після ремілітаризації чорноморських проливів, також Греція могтиме укріпити острови Лемнос і Самотраке при вході до Дарданелів, а також три острови при березі коло Азії: Хіос, Самос та Мітілене. З огляду на добрі грецько-турецькі взаємини не ждуть ніяких ускладнень.

Грецький уряд думає піднести чисельність армії до 600.000 вояків, а військовий буджет до 6 міліярдів драхм. Крім того збудують 4 контрторпедовці та 4 підводні судна і зреорґанізують летунські майдани

Протикомуністичні заворушення в Ірляндії.

ДЕБЛІН, 18. 4. ПАТ. У велику суботу вулицями міста відбувався похід ірляндської републиканської армії на честь повстанців, що поляґли 1916 р. Коли комуністи пробували прилучитися до маніфестації, юрба заатакувала їх і розігнала. 100 осіб, між ними один комуністичний посол, було ранених, дарма, що поліція намагалася оборонити комуністів. За кілька днів у середмісті відбулося комуністичне віче. Ледви перший промовець вийшов на трибуну, як юрба прорвала політичний кордон і розігнала зібраних на вічі, співаючи гимн „Віра наших батьків“. Частина комуністів схоронилася в комісаріяті. Поліція охоронила домівку т. зв. републиканської унії, яку юрба молоді намагалася знищити.

ЛІКВІДАЦІЯ КОМУНІЗМУ В БРАЗИЛІЙСЬКІЙ АРМІЇ.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО, 18. 4. ПАТ. Здеґрадували 3-ох старшин маринарки та 6-ох сухопутньої армії, замішаних до комуністичної революції в листопаді мин. року.

Православний патріярхат у Польщі?

У пресі зявилася вістка, що два грецькі митрополити, відпоручники Константинопільського патріярха, що їздили до Латвії для висвячення митрополита для латвійської церкви, у поворотній дорозі зупинились у Варшаві у митрополита Дениса. І ось тоді нібито знов обмірковували питання про створення у Польщі патріярхату. Вже не перший раз митрополит Денис робить ці заходи, бо титул патріярха дуже припадає до вподоби його честилюбивій вдачі.

Здається, що й урядові чинники радо згодились би на цей проєкт, особливо міністерство закордонних справ. Адже який прегарний арґумент давалоб це створення патріярхату, щоб прикрити ним як параваном, справжню внутрішню політику супроти православної церкви! Блеск патріяршого престолу мав би відвернути очі від тих соток почорнілих, занедбаних церков, що вже 17 літ стоять замкнені і розвалюються одна за одною, та від тих кількадесятьох розвалищ, де ще недавно стояли православні святині...

Авторитет патріяршого престолу мав би теж скріпити теперішнє епископське самовладство в устрою православної церкви, якого навіть нема у римо-католицькому костелі, та через це утруднити реалізацію соборного устрою чи пак його обмежити. Адже не лежить в інтересі ні уряду ні чужинців епископів з їх протинаціональною політикою та безконтрольною господаркою церковним майном, щоб до належного їм голосу дійшли у церкві: світський незалежний елемент та духовенство, нині цілковито безправне супроти своєї духовної і світської влади. Створення патріярхату скріпило би теж назовні враження, що православна церква у Польщі є начеб справді органічною єдністю, хоч у дійсності є і будуть дві церкви: одна — з українською, друга з білоруською паствою, що тільки механічно обєднані між собою. Нині духовна московська і світська урядова польська влада однаково хочуть скріпити цю механічну єдність церкви ще й у той спосіб, що неґують значіння національного елементу у церкві.

Створення патріярхату мало би зміцнити ці протиприродні тенденції, що ведуть до знищення національного моменту у житті церкви. Далі, дехто з поляків підносить арґумент, що патріярший престіл міг би знайти для себе добре місце і в ширших політичних плянах з уваги на Схід Европи, забуваючи, як це так часто у польській політ. публіцистиці діється, що на схід від Польщі нема православних москалів, лише є православні — українці та білоруси... Вкінці (чуємо) створення патріяршого престолу у Варшаві збільшило би число репрезентаційних інституцій та відповідало би більш-менше таким актам, як піднесення посольства до ранги амбасади.

З тих ото всіх причин вістка про створення патріярхату у Польщі дуже ймовірна, хоч наразі цю справу начеб відложено до майбутнього Собору православної церкви.

Очевидно, створення патріяршого престолу могло би мати і значно інший характер, бо сама форма патріярхату є тільки формою, в яку можна влити ріжний зміст. Колиб істнування патріярхату справді свідчило про фактичну опіку уряду над церквою, колиб патріярший престіл не використовували ні для того, щоб загамувати впровадження соборного устрою в життя церкви, ні для того, щоб перешкодити націоналізації цер-

кви, тоді піднесення престіжу православної церкви моглоб відограти значну ролю у великих плянах польсько-української співпраці в історичному масштабі. Український православний патріярхат у Польщі, як організаційний завязок майбутнього всеукраїнського патріярхату— ця ідея заслуговує на увагу. Але, повторюємо, ця ідея повинна мати відповідний реальний зміст. Чейже формальне проголошення патріярхату без ніяких фактичних змін у дотеперішній політиці супроти православної церкви буде лише черговою фікцією, що шкідлива саме тому, що її намагались би представляти реальною.

На підставі дотеперішніх прецеденсів можна припускати, що зі створенням патріярхату правдоподібно було би те саме, що сталося з проголошенням автокефалії православної церкви у Польщі. Адже автокефалія це пуста форма без змісту, бо голова цієї автокефальної церкви ні в одній конкретній справі не показався самостійним супроти... повітового старости. Якаж тоді була би реальна вартість величавого титулу патріярха? Хіба тільки ще більше збільшилась би диспропорція між зовнішньою блискучою формою та прикрою реальною дійсністю.

С. Хруцький.

Італійські перемоги й анґлійські клопоти.

Женева, 16. квітня 1936.

Політична ситуація Европи стає щораз складніша і щораз більше напружена. До великих конфліктів приходять малі. До абісинського конфлікту доходить віднова військової служби в Австрії, що збільшує значіння Італії. Введення німецького війська до Надренії використовує Туреччина, щоб домагатися права укріплювати Дарданелі.

В Женеві панує найбільше замішання і безрадність. Від сходин Ліґи Націй, що почалися 16. ц. м., не очікують в Женеві ніяких добрих вислідів. Між гострими ріжницями в поглядах Льондону та Риму на абісинську справу не здвигнено покищо навіть найхиткішого мосту. Анґлійський уряд жадає: спершу припинити військові операції та почати мирові переговори, а потім припинити санкції. А Мусоліні жадає: спершу припинити санкції, а потім все інше. Анґлійська опінія вимагає рішучої акції проти Італії. „Таймс" заявляє, що Іден має за собою підтримку цілого кабінету міністрів. Зі свого боку Іден ніби має намір в разі дальшої упертости Італії загострити санкції, поширивши їх на довіз нафти до Італії. Анґлійська нервовість дуже зрозуміла: італійці дійшли до озера Тана та суданського кордону, де лише дротяні загороди відокремлюють анґлійські збройні сили від італійських.

У колах Ліґи Націй твердять, що анґлійський уряд рішив не йти у своїх заходах проти Італії дальше, ніж інші члени Ліґи, отже про війну ніби то нема мови. Одночасно висловлюють великий сумнів щодо дальших санкцій, які Америка очевидно не має наміру підтримувати, а Франція саботує. Французька преса заявляє досить отверто, що Франція в абісинськім конфлікті не заінтересована. В дійсності французький уряд в цім конфлікті заінтересований остільки, оскільки через нього можна вимушувати в Льондоні гостріші виступи проти Німеччини. В цім останнім пункті інтереси Москви та Парижа цілком рівнобіжні. Московська політика спрямована безпосередньо не проти Італії, а проти Німеччини. Тим більше, що італійські перемоги в Абісинії зруйнували основно московські мрії про повалення фашизму. Тому Москва намагається тепер за всяку ціну осягнути при французькій допомозі помирення з Римом, щоб зосередити всі сили проти Німеччини. Чи матимуть в Римі таку коротку память про московський „суперсанкціонізм", це питання інше.

Дуже потішаюче явище в сучасній сумній ситуації Европи те, що в Льондоні починають мабуть нарешті розуміти, які фатальні наслідки має для Анґлії ціла дотеперішня політика Франції. Кореспондент „Журналь де Женев" пише між іншим з Льондону: „Ніколи ще від кінця минулого віку британська опінія не була така обурена проти Франції, як тепер. Ніколи ще анґлійська преса не діставала та не оголошувала так богато листів, які у своїй величезній більшості виявляють надзвичайну ворожість до Франції. Ніколи ще не бачили такого поширення франкофобських пристрастей..." Обурення анґлійського громадянства проти Франції, а властиво проти її сучасних керманичів, тим більш зрозуміле, що політична ініціятива в Европі находиться все ще в руках французького уряду, який в найбільш безоглядний спосіб вимушує від Анґлії, щоб вона дотримала попередні формальні зобовязання та намагається за всяку ціну накинути їй нові ще більш небезпечні зобовязання.

Головними хибами анґлійської політики на европейськім суходолі була її повільність, консервативність і засадничість, що у висліді вийшло на добро навіть не так самої Франції, як радше Москви. Рівновагу, яку Льондон хотів зберігати між Парижем та Берліном, французький уряд перетворив в політику оточення Німеччини, потрібну головно Москві. Політика Барту ударемнила плян пакту чотирьох держав, запропонований Мусолінієм. Обіцявши Італії вільну руку в Африці Франція свідомо допровадила до сучасного анґльо-італійського конфлікту, сподіваючись використати і Анґлію і Францію для переведення франко-московського пляну в Европі. Спонукуючи анґлійських політиків до подорожі до Москви та згоди на франко-московський пакт, французький уряд сподівався очевидно попсувати цим анґльо-німецькі відносини і міг припускати, що Німеччина відповість на це введенням війська до Надренії. Але можливо, що тепер французький уряд перерахувався і переповнив міру анґлійської терпеливости.

Однак Анґлія все ще зберігає свої формальні зобовязання супроти Франції з дійсно анґлійською, гідною подиву, льояльністю. У Льондоні відбуваються наради представників ґенеральних штабів Анґлії, Франції і Бельгії, але без Італії; наради технічні і властиво цілком безпредметові, бо на територію Франції Німеччина не зазіхає і не має наміру на них нападати. Справа Надренії до теми нарад не належить. Та й ледви чи Франція захоче підносити це питання тепер, перед переведенням виборів. А перемога большевицько соціялістичного бльоку, якої чекають у Франції, анґльо-французьких відносин напевне не поліпшить.

Для сучасної політичної ситуації дуже характеристичне, що французька преса виступає гостро не лише проти Анґлії, а й проти Ліґи Націй, якій закидає, що вона не має навіть сили до-

о. О. ПРИСТАЙ.

В АМЕРИКАНСЬКОМУ ВАВИЛОНІ.

Мій пожаданий товариш подорожі, О. Бартіш, був молодий, бо ледве 22-літній юнак. Він мав гарні очі, сині мов небо, ніжний голос і приємний, такий дівочий, невинний вигляд. З цілої його поведінки було видно, що це благородна душа, наскрізь захоплена ідеєю служби Богові і свому народові на еміґрації в Америці. За дозволом митрополита А. Шептицького, він покинув львівську Духовну Семинарію, щоб закінчити богословські студії в Америці, висвятитися в безженстві й стати до місіонарської праці, що тоді дуже потребувала робітників. Висвятитися в безженстві рішився тому, що хотів цілком посвятитися духовному станові, а крім того зневірився в щасливість подружнього життя. Між іншим розповів мені історію свого брата, що мала кожного, не лише „мрійника", відстрашити від одружіння. Його брат Евген, закінчивши богословські студії, оженився був з гарною полькою з доброї львівської родини. Але жив з нею дуже короткий час, щось несповна рік. Бо вона залюбилася в якомусь військовому старшині, покинула чоловіка й повіялася світами. Вже ніколи не вернулася. Брат розчарувався й огірчений на свою лукаву долю, покинув парохію та виїхав до Америки.

*

Наш поїзд мав відїхати до Кракова в 12-ій годині опівночі, а це була щойно 10-а година. Отже було доволі часу наговоритися і розглянутися по залізничому двірці. В почекальні другої кляси було небагато людей, і то здебільшого самі жидівські купці. Наших земляків не було видно. Хоч почекальня була добре освітлена й чиста, проте в цю пору уявляла собою велику понуру салю із заспаними, немов напів завмерлими постатями, що снувалися, наче тіні з одного кута в другий. Іще сумніша й понуріша була почекальня третьої кляси. Вона була так нужденно освітлена, що здавалося, цісарсько-королівська галицька залізниця стоїть над берегом банкроцтва. За прилавком буфету стояв грубий і червонолиций мужчина та обслугував подорожніх. Вздовж стін лежали пакунки ріжної форми, барви й розмірів, а біля деяких з них куняв жид, жидівка або кількоро дітей. Чимало подорожніх проходжувалося по салі. А мій товариш подорожі постійно споглядав на годинник, що немов зпід землі придушено стукав на стіні або вибігав на перон, щоб подивитися, чи бува не приїхав уже наш „краківський" поїзд. Час не минав, а волікся чомусь дуже помалу. Вночі їхати залізницею, або чекати на двірці, не належить до приємности. Найкраще ночувати дома. Нам здавалося, що чекаємо на двірці не дві години, а цілі дві ночі. Але врешті портієр гукнув:

„До Пшемишля, Кракова, перше дзвонене!"

За хвилину ми вже сиділи в переділі вагону, розташували свої річи й сказали столичному городові князя Льва: бувай здоров!

Зі Львова до Кракова їхали ми цілих шість годин, а за той довгий час трохи думалося і трохи дрімалося. Але дрімоту переривав мені часто мій товариш подорожі. Він просто будив мене, щоб мав з ким говорити й розважити себе. Йому було дуже тужно. Сердега плакав майже цілу дорогу. Не диво, був молодий юнак, що залишив дома батьків, сестер, братів, товаришів і можливо ще когось. А напевно найбільший жаль було йому покидати своє рідне гніздо, бо де-ж є таке правдиве українське серце, щоб не любило свого рідного краю з усіма його смутками й радощами?

На двірцях всідали до поїзду нові подорожні, тупали ногами, розкладали свої клунки на поличках, кашляли й голосно говорили, а жиди таки кричали. Вони зрештою всюди однакові себто крикливі, навіть у своїй біжниці. Типовий галицький кондуктор мав найбільше з ними до діла. Вони робили йому у вагоні правдивий ярмарок. Верещали, лаялися цілком по-ярмарочному й навіть проклинали. Очевидно, серед такої метушні та гармидеру годі було твердше заснути, хоч як відчували ми втому і дуже хотілося спати. А ще й поїзд немилосердно шарпав собою, наче норовистий кінь, або так скреготав колесами, що це аж пронизувало серце. Він сапів, стукав, шумів і мимохіть заколихував.

—o—

Дрімав я приблизно годину. А потім, вибившись із сну, притулився в кутику купе й цілою душею віддався думкам. Тоді-ж було їх у мене, як у зайця стежок. Передовсім згадав я дружину. Її враз з дрібними діточками залишив я на Провидіння боже. Бо хоч і матеріяльно була забезпечена, проте залишилася сама без чоловіка, а діти були тепер без батька. Пригадалася також моя улюблена господарка, ниви, сіножаті й молоденький лісок. Виринули перед очима: церква, читальня, хор, райфайзенка, кооперативна крамниця і мої добрі парохіяни. Хто цим усім заопікується? Не пропаде ціла довголітня праця? Не змарнуються з трудом осягнені успіхи?

Мучили настирливі питання. Але хід думок не зупинявся. Згадав я і всі переслідування ц. к. галицької влади, почавши від львівського намісництва і краєвого виділу, а скінчивши на ріжних повітових, старостинських кацнках. Ці останні особливо дошкулювали своєю безмізкою формалістикою, грубою поведінкою і злобними обманами, щоб тільки шкодити нашому національному рухові. Тому я лекше зідхнув на згадку, що їду до вільної землі Вашингтона, де нема ц. к. жандармів, старостів і коляторів. Там ніхто не буде переслідувати українського священника за метрикальні вирази... Боже, там буде майже рай на землі! В Америці зможу без ніяких перепон влади працювати для народу, виховувати й просвічувати його.

(Далі буде.)

Підсумки крівавих подій у Львові.

Агенція „Всхуд" повідомляє:

Пятниця минула у Львові спокійно. В місті далі йшла праця над привернениям ладу на вулицях, власники крамниць і магазинів вставляють вибиті шиби, порядкують вітрини і т. д. Рух у місті був зовсім спокійний, трамвай курсували, самоходи і кінні дорожки від ранку були на своїх стійках. В суботу місто мало звичайний нормальний вигляд, всі установи працюють, шкільна молодь в школах, всі нормально виконують свої заняття. Панує лад і порядок, якого бережуть сильні відділи кінної і пішої поліції та густі стежі в цілім місті.

ПОХОРОНИ ЖЕРТВ ТРАГІЧНИХ ПОДІЙ.

Похорони жертв трагічних подій у Львові відбулися на Янівськім цвинтарі в асисті священика і в присутности родин померших. Похорони відбулися в повному ладі і спокійно.

АРЕШТУВАЛИ 661 ОСІБ.

Влада безпеки веде далі енергійну акцію, щоб забезпечити місто перед можливими вибриками невідповідальних елементів. Поліція перевела масові арештування осіб, які брали участь в останніх вуличних подіях, чи пак вели зорганізовану комуністичну агітацію. Прокуратор веде слідство у приспішеному ході. Арештували 661 осіб, з тих 49 під закидом грабунку, 177 за переворотову акцію, після вступних дохоџень передали судові 306 осіб.

Нині рано зголосилися всі робітники, які працюють при публичних роботах у Львові і приступили до праці. Комуністичні агітатори намагалися терроризувати робітників, які працюють, таким чином, що погрожували робітникам репресіями супроти їх родин. Робітники виступали проти цієї терористичної акції, в богатьох випадках роботу справді припинили, але робітники висловлюють далі бажання працювати тимбільше, що нині, себто в суботу відбуваються тижневі виплати за працю. Влада безпеки видала рішучі розпорядки, щоб робітникам, які зголошуються до праці, запевнити охорону і змогу працювати.

СЛІДСТВО ПРОТИ ЧЛЕНІВ ПОХОРОННОГО КОМІТЕТУ.

Агенція „Іскра" повідомляє:

Прокуратор притягнув до відповідальности членів похоронного комітету за те, що довели до крівавих подій на вулицях Львова своєю недбалістю і невиконанням принятих на себе зобовязань вдержати спокій і лад підчас похорону жертви подій з 14. квітня ц. р. До похоронного комітету входили: як голова **Іван Кушнір,** представник клясових професійних союзів, **Брониєлав Скаляк,** представник О.Р.К. ППС, **Михайло Пеняга,** представник клясових професійних союзів, двох представників союзу професійних союзів **Казимир Бялік і д-р Казимир Закшевський та Емануїл Гофер,** представник Бунду.

ЛЬВІВСЬКІ ПОДІЇ ПЕРЕД РАДОЮ МІНІСТРІВ.

В пятницю пополудні відбулося коротке засідання ради міністрів, яка розглянула актуальні справи. Міністер внутрішніх справ Вл. Рачкевич звсував хід львівських подій

РОЗПОРЯДКИ КУРАТОРА ҐАДОМСЬКОГО.

Львівський куратор Ґадомський видав кілька розпорядків, щоб запевнити опіку шкільній молоді. В усіх школах наука відбувається нормально. Управителі шкіл та учителі з доручення куратора звернули молоді увагу на небезпеку підчас можливих вуличних подій і наказали молоді поводитись дуже обережно та рішуче заборонили шкільній молоді вештатися по вулицях. Далі куратор припинив аж до відкликання всі пополудневі заняття шкільної молоді в школах і в організаціях. Одночасно шкільна влада звернулася з горячим покликом до батьків та опікунів, щоб збільшила опіку над шкільною молодю.

ВЕЛИТЕНСЬКІ МАТЕРІЯЛЬНІ ВТРАТИ.

Біланс крівавих вуличних подій у Львові страшний. **Шкоди від знищення крамниць сягають кількасот тисяч. Заг. висоти покищо не можна устійнити. На розміри знищення вказує факт, що лише при одній вул. Сапіги вибили виставові шиби в поверх 60-ох крамницях від пл. Більчевського аж до вул. Потоцького.** Пригноблююче враження викликує горішній кінець вул. Городецької, себто від костела св. Єлисавети. **При цій вулиці у підніжа Святоюрської гори згорів великий склад дерева фірми Зісман та Ек, великий склад нафти і крамниця з обувою при вул. Городецькій ч. 75.** Дійшло до того, що юрба розбивала і нищила почтові скриньки. При вул. Казимирівській повибивали вікна в Католицькім Домі, на розі вул. Сонішної повибивали зовсім усі вікна 5-поверхового будинку Суспільної Обезпечальні аж до даху.

Жахливо виглядають центральні вулиці Львова, а саме вул. Леґіонів, площа Марійська і Галицька. Всі майже крамниці у пятницю мали спущені стори, бо їхні грубі виставові шиби повибивані. Багато крамниць пограбували, між ними ювилера Ціпера, багато шинків, склад обуви „Батя" і т. д. Черевики з цієї крамниці виносили на вулицю і юрба вибивала ними вікна.

В четвер в год. 10-ій вечором воєвода Беліна Пражмовський приняв делеґацію робітників, у склад якої входили між іншим голова Союзу Професійних Союзів професор університету Закшевський, голова Ліґи Оборони прав громадянина, професор політехніки Шимкевич, ред. Щирек і адв. Герштель з ППС.

У пятницю мешканці м. Львова масово заляглн вулиці, головно в Городецькій дільниці. Прохожі оповідали собі дивовижні поголоски, м. ін., що в Городку в четвер були заворушення і підчас того вбили кількох поліцаїв. Такі самі заворушення нібито були теж у Самборі, Льодзі і т. д. Ясно, що ці поголоски неправдиві.

ПЛЯНОВА ГРАБІЖ.

ПАТ. подає такі подробиці крівавих подій:

З кількох крамниць юрба викинула товар на вулицю. Біля одної крамниці лежали живі риби. З цукорні Ведля забрали всі солодощі, з вистави фірми Лінтнер забрали горівки. Частину пляшок розбили на хіднику. В крамниці Янковського вибили дві великі шиби. Зрештою на цілім відтинку не залишилася майже ніодна шиба. **Не пощадили теж шиб у Великім Театрі.** Цей факт вказує на те, хто був в юрбі і що нищили пляново, бо виключене, щоб безробітні, які домагаються хліба, могли мати якунебудь претенсію до театру. Велике знищення видно на вул. Городецькій, де згідно зі загально відомою тактикою комуністів, їхні групи підпалили великі склади дерева. **На бічних вулицях Городецької дільниці головно в околиці пл. Бема стрічали багато пяних. У львівських броварах загарбали кілька тисяч пляшок пива.** Впадало в очі, що перед вечором кількадесять підростків ходили вулицями середмістя і по черзі розбивали газові лямпи.

Крім того опису ПАТ-а відомо, що у **Промисловім Музею вибили 56 шиб та знищили два дорогоцінні образи: Матейка і Ґрабовського. В каварні „Ґранд" напроти Великого Театру повибивали теж майже всі вікна і знищили внутрішнє уладження, як зеркала, мармурові столики і т. д.** Юрба розтягнула паркан з городу біля костела св. Анни. З ресторану і складу горівок Н. Френкля при вул. Потоцького юрба забрала всі пляшки з горівкою.

З українських установ, оскільки нам відомо, потерпіли 4 крамниці „Маслосоюзу", а саме при вул. Жовківській, Янівській, Городецькій і Костюшка, де повибивали шиби і порозбивали вивіски. Крім того юрба повибивала шиби у крамницях багатьох приватних українських купців та в приватних помешканнях українців. Міська влада переводить спис шкід.

СПИС РАНЕНИХ, ЯКІ ПЕРЕБУВАЮТЬ ПО ШПИТАЛЯХ.

Загалом по львівських шпиталях перебуває 51 ранених, між ними 5 жінок. І так у **Загальнім шпиталі лікуються:** 1) Ростецький Альфред, 34 р., рим.-кат., безробітний. Клепарів, вул. Івашкевича; 2) Бяли Іван, 33 р., рим. кат., безробітний тесля, Замарстинів, вул. Ткацька 11, 3) Галецький Михайло, 28 р. гр.-кат., безробітний; 4) Чорній Дмитро, 26 р., безробітний, Клепарівська ч. 15. 5) Маріяш Теодор, 23 р., гр. кат., безробітний, вул. Глибока 3; 6) Яремко Йосиф, рим. кат., будівельний робітник з Давидова; 7) Василишин Амброзій, гр. кат., 24 р., безробітний, пл. Академічна 1; 8) Денека Андрій, 24 р., гр. кат., будів. роб., Підбірці пов. Львів; 9) Войтків Іван, 25 р. гр. кат., безробітний, Броди; 10) Радоманський Іван, 29 р., рим. кат., безробітний, Синявська 11а; 11) Ентенберґ Яків, 26 р., безробітний, Голоско Вел. 66; 12) Шпіґель Гершон, літ 26, торг. помічник, Байсера 2; 13) Березовський Стан., 49 р., римо-кат., інвалід, Бічна Любенська.

В шпиталі Суспільної Обезпечальні при вул. Курковій лежать: 1) Петрик Адам, евангелик, 34 р., Бічна Золотої 6; 2) Врона Іван, 32 р. римо-кат., Бельовського; 3) Міх Владислав, 31 р., гарбарський робітник, Замарстинів; 4) Ляска Стан., 35 р., римо-кат., броварняний робітник, Клепарів; 5) Прокопович Стан. 22 р., римо-кат., безробітний, Немцевича 24; 6) Кміцінський Степан, 34 р., римо-кат., Лелевеля 24; 7) Зенчук Міхал, 28 р., римо-кат., робітник МЗЧ, Борщовичі; 8) Бреаденк Ґжеґож, літ 37, римо-кат., Дорога Кривчицька 6, 9) Тетрович Іван, 30 р., римо-кат., робітник МЗЧ, Ґавзнера 16; 10) Гаєк Йосиф, 34 р. римо-кат., занятий в ТЕСП, Богданівка, Зигзак 18; 11) Круль Базилі, літ 54, римо-кат., робітник МЗЧ, Потоцького 62; 12) Жолтанський Йосиф, 34 р., римо-кат., робітник МЗЧ, Левандівка; 13) Влодкі Йосиф, 28 р., римо-кат., маґістр. робітник, Бернштайна 14; 14) Касперський Мартин, 27 р., римо-кат., маґістр. робітник, Левандівка; 15) Романишин Іван, 22 р., гр. кат., візник, Боїмів 52; 16) Герчаковський Володимир, літ 31, гр. кат., дозорець, Пекарська 6; 17) Шуба Тома, 52 р., римо-кат., безробітний, Клепарів.

В жидівськім шпиталі лікуються такі ранені:

1) Пухаль Никодим, гр.-кат. роб., Клепарів; 2) Кріґель Мозес, 30 р., куферник, Шпитальна 23; 3) Бариляк Юзеф, 21 р., римо-кат., швець, Шпитальна 23; 4) Шрайбер Фридерика, 23 р., прив. вчителька, Жовківська 32; 5) Малькут Василь, гр.-кат., 23 р., робітник, Замарстинів; 6) Фляйшман Міля, цукорн. помічниця, Замарстинів.

В хірургічній клініці перебувають: 1) Павло Микола, 26 р., безроб.; 2) Премінґер Макс, 24 р., робітник, Мартина 5; 3) Ґрайс Яків, 29 р., торговельник, Жовківська 54; 4) Константин Борух, 25 р., друкар, вул. Каштелянська 14; 5) Жултовський Франц, 30 р., Більчевського 4; 6) Монєтке Ян, 40 р., цеглярр, у бараках на Персенківці; 7) Шумала Теофіль, 23 р., без професії, Кордецького 33; 8) Фремд Мозес, 32 р., Старорізницька; 9) Ґрабовец Міхал, 29 р.; 10) Крук Міхал, 13 р., бетоняр, Потоцького 75; 11) Шендлер Герш, 22 р., пл. Збіжева 2; 12) Сидор Міхал, 28 р., шофер, Бічна Декерта 4; 13) Бенарова Емілія, 29 р., робітниця, Джерельна 50; 14) Тичка Анна, 60 р., Замойського 8; 15) Кельн Марія, 22 р., кравчиня, вул. Сніжна 6.

XI. Зїзд агрономів „Сільського Господаря“.

В дні 18. квітня ц. р. відбувся черговий, одинацятий зїзд агрономів „Сільського Господаря“. У зїзді взяло участь 56 агрономів, що працюють в організації „Сільського Господаря“ в краю і централі та в кооперативних установах. Зїздові що був найчисленніший з дотеперішніх, проводили: *інж. М. Творидло* (Львів), *інж. Вакуловський* (Рогатин) та *інж. Мосора* (Перемишль); секретарював *інж. П. Зелений* (Львів).

Зїзд відкрив від „Сільського Господаря“ *інж. д-р Е. Храпливий*, що вказав на завдання цього чергового зїзду наших агрономів, який має полагднати низку справ професійного і фахового характеру. З черги обговорено професійні справи нашого агрономічного світу та принято низку резолюцій у цих справах.

По спільному обіді, яким гостила наших агрономів управа курсу господинських інструкторок „Сіл. Господаря“, обговорено ще багато фахових справ, а саме: господарську працю серед наших господинь, чергові справи Хліборобського Вишколу Молоді, сіл.-господарської преси, агротехніки й інші.

У зїзді взяв теж участь новообраний президент „Сільського Господаря“ *п. Мирон Луцький*, якого щиро витали наші агрономи, як нового свого провідника і дотеперішнього довголітнього працівника „Сіл. Господаря“ в краю.

Турецька армія заняла здемілітаризовану смугу?

ПАРИЖ, 18. 4. ПАТ. Авас подає зі Стамбулу: На основі передвчорашнього рішення ради міністрів під проводом президента республики, *турецькі війська увійшли до здемілітаризованої смуги в Дарданелях.*

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Райтер повідомляє, що вчора рано сильні турецькі відділи обсадили всі стратегічні точки на півострові Ґаліполі.

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Райтер стверджує, що вістки про заняття здемілітаризованої полоси не потвердили.

АНКАРА, 18. 4. ПАТ. Анатолійську телегр. агенцію уповажнили ствердити, що чутки про нараду тур. уряду в справі окупації здемілітаризованої смуги є неправдиві.

Абісинські надії.

АДІС АБЕБА, 18. 4. ПАТ. Абісинська публ. опінія приняла спокійно вістку про здобуття Десіє, вона все ще **рахує на поміч Ліґи Націй**, яка — мовляв — мусітиме інтервеніювати, якщо не хоче нарушити свого престіжу. **Сподіються в найближчому часі енергійного виступу Англії.** Абісинські війська не всилі боронити столиці; рахують хіба на те, що італійці не зуміють сформувати досить сильного відділу, який заняв би Адіс Абебу.

РОЗМІЩЕННЯ АБІСИНСЬКИХ ВІЙСЬК.

РИМ. 18. 4. ПАТ. Як подають з Моґадішіо, абісинські війська, які намагаються стримати офензиву ґен. Ґраціяніа в Оґадені складаються з двох ґруп з 25.000 вояків під командою раса Насібу розложилися в околиці Ассабанег Даґабур, інших 25.000 — коло Джіджіґи. Частина абіс. військ розложилася здовж залізн. лінії Адіс Абеба-Джібуті, армія під командою Беене Мерід — між ріками Уебі та Дестро. На горбках біля Сідамо находяться недобитки армії раса Дести під командою Маконена Деміссіє.

ЗНОВУ ЛІТАКИ НАД СТОЛИЦЕЮ.

АДІС АБЕБА. 18. 4. ПАТ. Вчора рано над Адіс Абебою появилися два італійські бомбардуючі літаки. Абісинські джерела стверджують, що літаки острілювали зі скорострілів цісарську палату; мабуть є кількох ранених. Міністр закордонних справ Герай вислав до ґенерального секретаря Ліґи Націй гострий протест проти острілювання столиці, як отвертого міста. Міністр стверджує, що тепер слід сподіватись фальшивих італійських вісток, що літаків острілювали зі землі, а це дасть італійцям претекст до бомбардування. Що італійці будуть бомбардувати Адіс Абебу, можна виносити з факту, що італійські літаки чотирократно перелітали над містом.

РИМ, 18. 4. ПАТ. В столиці Абісинії панує постійна трівога перед новим налетом італійських літаків. Вчора рано вислідок фальшивих сигналів, заряджено алярм, що викликав загальну паніку на вулицях. Місце побуту цісаря й надалі окружене тайною. Абісинський уряд на випадок небезпеки має намір перенестися на захід від Адіс Абеби. Посольство З. Д. П. А. візвало своїх громадян, щоби підчас евентуального бомбардування схоронилися в будинку анґлійського посольства, що має протилетунські захисти.

НА ЗДОБУТИХ ЗЕМЛЯХ.

РИМ, 18. 4. ПАТ. Маршал Бадоліо повідомляє: В Десіє далі йде організаційна праця. Провідники й нотаблі племени Воллльо Салля та інших сусідних племен зголошують підданість. На сомалійському фронті оживлений рух передніх сторожей.

ЩО ДІЄТЬСЯ В ОҐАДЕНІ?

ВАРШАВА, 18. 4. ПАТ. подає: В Оґадені йдуть завзяті бої; ґен. Ґраціяні у своїй офензиві заняв ряд місцевостей. Абісинські джерела твердять, що дощі замінили Оґаден у одно велике багно, серед якого італ. змоторизовані частини унерухомлені. Абісинці атакують ізольовані італ. відділи, пристосовуючи партизантську тактику.

ХИТРО-МУДРО.

Хто хоче помогти Рідній Школі, нехай вимагає при закупі готівкою „провірних бльочків Р. Ш.

Після нарад ґен. штабів.

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Короткий комунікат повідомляє лаконічно, що наради відбулися у дуже приязній атмосфері та що дальші інформації подадуть військові, морські та летунські аташе.

ЛЕВ ЯСІНЧУК. 2)

Галицьке лихоліття.

Замітки про II. том книжки о. Ол. Пристая: „З Трускавця у світ хмародерів“.

(Докінчення).

Наближався час свячення, а питомець навіть не знав підставових річей, що хоч з формального боку, але рішуче кваліфікують священика в очах маси. Тому то (за словами автора) трапляються священики, що йдуть на соборному похороні „як косарі“, „немов на прогульці“, що підчас богослуження вигинається і викручується „немов танцює лянсієра“, „пхає дяка або паламаря, очевидно просто від престолу і підчас відправи“, „не знають, куди їм руки подіти“, „фелон досягає одним кінцем землі, а другим спинається вгору по плечах священика“, а з парохіянами обходиться так, що перестрашений малий хлопчина, що приходить до першої сповіді, тікає з церкви і замісць сповіді — герцює собі з товаришами, як це сталося з автором. Тому питомці присвоювали собі потрібні речі через самонавчання і то вночі, щоб не показати семинарицькій владі, що переступають домашній порядок.

Автор малює тип українського священика як провідного громадянина, першого вчителя народньої маси. Добрими священиками бувають не ті, що вже в семинарії мріяли про „шпаркі цісарські коні і панську карету“, про вибагливе умеблювання „резиденції“, про гучні празники, але ті, що вже в підготовці до духовного стану знали, що вони мають працювати „для своєї Церкви й Нації“. Автор навіть каже, що в наших умовинах священик має не лише „відспівати Службу Божу, охрестити дитину, повінчати молодят і виголосити проповідь. Український священик мусить бути щирий і правдивий порадник своїх парохіян у всіх їх життєвих справах“. Автор вияснює, чому священик повинен ходити до читальні й вести українські установи так, як він це робив зі своєю дружиною; чому обовязком священика в першій мірі селянина „не тільки потішити в його горі, але й порадити, як йому слід берегтися від лиха“. Автор згадує, що коли він розпалив у серцях громадян „святий вогонь любови до України“, то бачив, „як їх обличчя сяли самопевністю й силою“. І думав тоді автор: „Якби так наших 3.335 священиків у цілій галицькій волості“ й інша українська інтелігенція „взялися до читалень та ріжних інших установ, збудувалиб твердиню, якої і ворота здові не одолілиб“. Правда! При цьому пригадався мені висказ українця на одному з моїх віч в Америці: „Якби ми були у старому краю хочби раз на великдень почули, хто ми, — все було би сьогодні інакше“.

Щоправда, то раз вирвалося признання о. Пристаєві, що він використовуючи своє становище священика для „осягнення національно-політичних, освітних та економічних цілей“, зробив „великий промах“, бо „тяжко згрішив“. Але можна надіятися, що йому Бог цей прогріх простить, бо нарід під його прикладним проводом пізнавав того Бога.

Автор не щадить барв, щоб змалювати долю галицького сотрудника, що нераз приневолений замешкати у справжній колибі. Коли вимагаємо від світа, що звичайний нуждар повинен би мати людське іствування, то автор оповідає, як він з дружиною мусіли спати на землі в Підбірцях. А як дивився парох на сотрудника? Нераз сотрудник мав у пароха „менше значіння, ніж його служниця Настя, чи її тумануватий брат, пастух Грицько“. Це було поправді у пароха, що міг служити за „зразок“, що був польським повстанцем. І, якби він одинокий такий, то булоб щастя. Але духовна влада стояла по його боці, хоч він до тієї міри легковажив своє становище, що при Сл. Божій „вживав малиняку замісць правдивого виноградного вина“.

Одначе добрий священик, що працює, що привертає, кладе на ноги й ширить мораль, що освідомлює нарід, (по словам автора) не завжди зазнавав вдоволення своєї духовної влади; вона нераз дальше дуже болюче „досвідчує“ вже долю випробуваного священика й тим викликає почуття бунту проти авторитету навіть у серці, що криється під священичою рясою. У книжці о. Пристая є чимало на це прикладів і доказів. Нераз доля священика залежить і від того, з ким він жонатий та які звязки має, а нераз то й „забракне місця в цілій дієцезії“.

Все це представлене живо й гарно. Хоч автор каже, що інколі його „перо не має сили“, „а буває бракує слів, щоби віддзеркалити дійсність“, яку він пережив. Йому й байдуже, що скажуть про його спомини. Але треба признати, що в нього є своєрідні гарні і прості образи та порівняння. Христова наука „родила свої здорові овочі, такі пахучі й манливі, немов свіжі суниці у зрубі на сонці“. Або таке невивчене із словників, не створене штучно порівнання, але зложене з глибини власного пережиття: „Хоч який довгий день у літі, проте він минає хутко, наче людське щастя. Не так воно зимою. Вправді зимові дні коротші, але вони ледви волочать ноги за собою. Таксамо й бідному в біді видається, що час стоїть на місці“.

В часі весілля автора згадала молода дружина, що нема на ньому її матусі. І „впали наші гарячі сльози немов краплі гіркого полину та змішалися в чаші з радощами двох молодих сердець“.

Хотілось би все переповідати, стільки там цікавого в тій книжці. Ця книжка, то соціяльна студія 80 і 90 рр. українського галицького лихоліття; це політичний огляд тодішнього часу вбганий у легку форму споминів. Ці спомини — це одна сторінка з історії українського відродження. Їх повинні конче прочитати, особливо — молодші.

проважити до мира між Італією та Абісинією і служить лише знаряддям англійської політики. „Журнал" гостро виступає проти англійської політики і заявляє, що вона небезпечна для Франції. Граф Д'Ормесон заявляє у „Фіґаро", що Ліґа Націй є тепер „небезпечним багном, в якім можна втопитись..."

Признання Д'Ормесона тим цікавіше що до сучасного стану допровадили Ліґу Націй ніхто інший, як саме Франція з Московщиною. А поза ним без французького „посередництва" порозуміння між Англією та Італією можливе навіть в рамах самої Ліґи Націй. „Ню Кронікль" довідується, що Італія не противилась би вирішенню абісинської справи на основі італійсько-британської умови з 1925. р., згідно з якою всі англійські інтереси довкола озера Тан мали би бути забезпечені. Ціла західна Абісинія булаб під виключною контролею Італії, а неґус мав би вдоволитися невеликою частиною центральної Абісинії під італійським протекторатом. При тім Італія малаб навіть дістати позичку Ліґи Націй для відбудови Абісинії.

До здійснення цього пляну покищо ще досить далеко, а ще дальше до порозуміння трьох ізольованих франко-московською політикою держав — Англії, Італії та Німеччини. Востаки — з'явилися вже поголоски про майбутню подорож Ідена до Берліна і про анґлійську позичку Німеччині. І хоч ті поголоски здементовані, проте сама їх поява дуже характеристична.

М. Данько.

В обороні загроженої ґімназії.

Зїзд української молоді у Кремянці.

Кремянець, 16. IV. 1936.

15. квітня відбувся у Кремянці зїзд бувш. вихованців кремянецької української ґімназії, який після обміну думок рішив заснувати „Т-во б. вихованців української ґімназії у Кремянці", що ставить собі за ціль а) обєднати б. учнів ґімназії для взаємного піднесення культурного рівня і витворення внутрішньої духової спільноти, а також несення як духової так і матеріяльної самопомочі і б) опікуватись та нести моральну й матеріяльну поміч українській ґімназії у Кремянці. На цьому зїзді принято статут Т-ва й обрано його провід. Після реферату п. Димнича про положення української ґімназії у Кремянці зїзд принял одноголосно отсі резолюції:

I. У ШКІЛЬНИХ І ВИХОВНИХ СПРАВАХ.

1) Виходячи із заложення, що національне виховання є кардинальним постулятом сучасної педагоґіки, Організаційний Зїзд домагається зреалізування цього постуляту у відношенні до українського населення шляхом відкриття відповідної кількости українських як нижчих, так і середніх державних шкіл, а також заложення у Львові українського університету.

2) Стверджуючи абсолютну конечність та навіть недостачальність для українського населення Волині, Холмщини і Полісся трьох істнуючих на Волині приватних українських ґімназій, Організаційний Зїзд катеґорично протестує і домагається припинення всяких спроб у напрямі ліквідації якоїнебудь з цих шкіл, домагаючись одночасно удержавлення їх, чи надання їм прав державних ґімназій.

3) Організаційний Зїзд протестує проти всяких практик, що утруднюють нормальне істнування українських приватних шкіл на Волині, зокрема проти безпідставного звільнювання чи переношення українських учителів до інших шкіл підчас шкільного року та свідомого проволікання затвердження поодиноких педагоґічних сил.

4) Організаційний Зїзд домагається урівноправнення доступу вихованцям українських середніх шкіл на всі відділи високих шкіл у Польщі.

5) Організаційний Зїзд закликає українське громадянство Волині, в першу чергу інтеліґенцію, довести широку зорганізовану акцію за підтримкою істнуючих українських шкіл та посилати свої діти виключно до рідної школи.

6) Організаційний Зїзд закликає українську молодь до інтенсивної праці над собою для вироблення та скристалізування сильних характерів шляхом як національно-духового, так фізично-спортового самовиховання.

7) Розуміючи шкідливість уживання алькоголю та нікотини, Організаційний Зїзд кличе українську молодь до активної підтримки абстинентського руху, як одного з засобів виховання українського молодого покоління на здорових і життєздатних українських громадян.

8) Організаційний Зїзд шле привіт та вияви своєї солідарности з ідеями, що їх поширює своєю невпинною працею Т-во „Рідна Школа" у Львові та Український Технічно-Господарський Інститут у Подєбрадах.

II. В ОРҐАНІЗАЦІЙНИХ СПРАВАХ.

9) Організаційний Зїзд стверджує із задоволенням зацікавлення б. вихованців української ґімназії в Кремянці справами рідної школи, що виявилося численною їх участю в Зїзді.

10) Одночасно Організ. Зїзд закликає усіх, кому дорога будучність і розвиток української молоді, вступати в члени Т-ва б. вихованців к. у. г. і вести витрівалу та послідовну працю.

11) Організ. Зїзд звертається з горячим закликом до всіх українських організацій, установ і поодиноких фізичних та правних осіб, щоб якнайвидатніше підтримали українську кремянецьку ґімназію та інші українські школи при помочі датків, признанням касових надвишок, допомог, стипендій чи уряджуванням ріжного роду імпрез в їх користь.

12) Організаційний Зїзд, побоюючись закриття ґімназії у Кремянці, просить концесіонаря ґімназії п. Сергія Міляшкевича з усіх вище згаданих мотивів не зрікатися концесії та задержати її надалі, бо його відмова може потягнути за собою ліквідацію ґімназії.

—o—

Ювилей львівської Ставропіґії.

В неділю 19. квітня святкує львівська Ставропіґія ювилей з приводу 350-ліття свого істнування.

Дня 1. січня (ст. ст.) (10. І. н. ст.) 1586. р. надав царгородський патріярх Йоаким львівському церковному братству при церкві св. Успення Богородиці права ставропіґії, себто звільнив його з-під влади місцевого епископа і дав йому право контролі над останнім. Очевидно, викликало це невдоволення тодішнього львівського, ще православного епископа Гедеона Балабана; і пізніші львівські православні епископи не раді були Ставропіґії, але їх спроби підпорядкувати собі Ставропіґію були безуспішні.

Львівська Ставропіґія удержувала від самих початків істнування свою школу, згодом (від 1591. р.) друкарню, що були освітніми розсадниками цілої України від кінця XVI. до кінця XVIII. ст. Поміж добродіями і членами Ставропіґії у XVII ст. стрічаємо також українських гетьманів. Після введення унії у львівській епархії в 1700. р. приступила до церковної унії з Римом також Ставропіґія в 1708 р.

Від часу прилучення Галичини до Австрії (1772. р.) роля Ставропіґії як культурно-освітнього розсадника обмежилася тільки до Галичини. Цісар Йосиф II. перемінив ставропіґійське братство на Інститут. Ставропіґійський Інститут зазначив своє істнування в історії народин галицько-української преси; саме перед 1848. р. його члени заходилися коло оснування першого рідного часопису „Галицька Пчола", який через пізніші події не появився.

На жаль, світлій ролі львівської Ставропіґії в минулому України не відповідає її теперішній стан та діяльність. Від часу розриву між українським національним табором і москвофілами в Галичині останні зробили зі Ставропіґії свою твердиню. Внаслідок того Ставропіґія не служить інтересам оборони нашого народу та його культурно-освітнім цілям, як це було в минулому. Через те і її цьогорічний ювилей не став українським національним святом, яким повинен був бути, а є тільки святом горстки запаморочених москвофілів

Бретонські автономісти — замаховцями.

ПАРИЖ, 18. 4. ПАТ. Стверджено, що префектури у містах Нант, Кемпер, Ренн та Сен Бріє заняли таки бретонські автономісти. В Нант поліція увійшла до домівки, у якій відбувалися сходини автономістів саме в хвилині, коли вони складали присягу на вірність Бретонії та обіцювали боротися за її незалежність усіми засобами; підчас трусу знайшли м. ін. плян префектури у Нанті. Всіх арештованих з виїмком одного випустили на волю за кавцією.

НІМЕЦЬКА РУКА?

ПАРИЖ, 18. 4. ПАТ. Обговорюючи скріплену активність бретонських автономістів, „Ексцельзіор" підмічує, що бретонська націоналістична партія має всього 1500 членів. З огляду на те, що відзнакою брет. автономістів є свастика, згаданий щоденник підозріває, що їх фінансують німецькі націонал. соціялісти. (До цих підозрінь слід ставитись з резервою тому, що французи залюбки представляють сепаратистичні рухи спрямовані проти Франції як комуністичні або німецькі інтриґи).

АВСТРІЙСЬКИЙ КАНЦЛЕР ПРО СПРАВУ „ФЕНІКСА".

ВІДЕНЬ, 18. 4. ПАТ. У промові канц. Шушніґ згадав м. ін. про справу асекураційного товариства „Фенікс"; він заявив, що публ. опінія в пору дізнається про всі подробиці. Поминиме того вся преса, зокрема провінціональна, домагається, щоб подати імена осіб замішаних в аферу.

10 УБИТИХ.

Між убитими 7 мужчин і 3 жінки. 1) Сікорський Мечислав, 29 р., робітник, рим.-кат., Марська 32; 2) Рогоцький Владислав, 40 р., жонатий, возьний, Свентокшиська 43; 3) Латиник Михайло, візник, 31 р., жонатий, Замарстинів, Королівська 24; 4) Грабовський Петро, 51 р., римо-кат., жонатий, службовик міського завед. чищення міста, Міцкевича 7; 5) Гвоздій Іван, 33 р., жонатий, гр.-кат., робітник, Дзялинських 3; 6) Герц Бронислава, 32 р., Вірменська 16; 7) Леа Арцт; 8) Похвала Йосиф, 22 р.; 9) Володислав Миронюк, 20-літній гутник, вул. Старознесінська. Назвища 10-го вбитого покищо не устійнили.

ПОХОРОН СЕРЕДИ.

У пятницю відбувся похорон другого робітника — Середи, що був ранений 14 ц. м. рівночасно з убитим В. Козаком і помер у шпиталі. Влада не дозволила на маніфестаційний похорон, бо не хотіла допустити до кривавих ексцесів.

Чи то по християнськи?

У Станиславові відбувся повітовий зїзд зорганізований „Окружним Товариством Рольничим". У зїзді взяли участь представники „рільничих кулок" із станиславівського повіту, молочарень, кооператив та представники суспільних товариств і організацій з повіту та Станиславова. М. ін. взяли участь о. кан. Колкхаїський, староста Пайончковський, шк. інсп. Пікульський, през. окр. ТШЛ і кола ТШЛ дир. Зборовський і ін.

Збори отворив о. кан. Босак. Реферат на тему положення польського населення в Станиславівщині виголосив проф. Ясінський. Він змсував стан організації суспільного й господарського життя у поляків і українців. Інж. Вількош змсував діяльність і методи праці рільничих кулок у Станиславівщині.

Після дискусії зїзд м. і. ствердив, що продавати землю у непольські руки це злочин супроти народу й держави. Тих, що продають землю у непольські руки, треба виключити з усіх польських організацій і товариств. Парцеляцію маєтків треба переводити доцільно, причому треба брати під увагу інтерес польського народу й держави.

Відкликали вибори президента.

Аг. Всхуд повідомляє, що на внесення виконуючого обовязки президента м. Львова віцепрезидента д-ра Островського львівський воєвода Беліна-Пражмовський відкликав аж до дальшого зарядження вибори президента м. Львова, що були визначені на 22. квітня ц. р.

—o—

Еміґраційні справи.

ВАЖНЕ ДЛЯ ТИХ, ЩО ЇДУТЬ ДО АРГЕНТИНИ В ХАРАКТЕРІ НАРЕЧЕНИХ.

Еміґранти, що їдуть до Аргентини до наречених, мусять мати крім візвання (афідавіту) від нареченого, виставленого Дирекцією Іміграції в Буенос Айрес, також леґалізований польською владою дозвіл родичів на виїзд до Аргентини і на подружжя. Того вимагає аргентинська влада.

ЗМІНА ДОМІВКИ РЕП. КОЛЮМБІЇ У ВАРШАВІ.

Консулят Колюмбійської Республики у Варшаві міститься тепер при вул. Влодзимєвській ч. 18. Мокотів.

ПО ШИРОКОМУ СВІТІ.

В Сіямі померло за кілька місяців 1530 осіб на холеру; 5 міліонів мешканців Сіяму піддали щепленню.

Норвеський міністер закорд. справ приїхав з Букарешту до Варшави.

Австрійський генерал барон Гісль помер у 76. році життя. Колись повнив він дипльоматичну службу і 24. липня 1914 р. вручив був сербському урядові ультимат.

Швайцарська федеральна рада предложила парляментові проект нових кредитів у висоті 430 міліонів франків на скріплення оборони держави.

Литовська поліція позаарештувала агітаторів, що намагалися викликати заворушення по селах.

Збирайте датки і дарові книжки для заспокоєння духових потреб наших заточенців і шліть на адресу Т-ва „Просвіта" у Львові, Ринок 10!

Справа вязнів в тюрмі Чесного Хреста.

Українські жінки внесли подання в справі вязнів, що перебувають у вязниці Чесного Хреста з проханням перенести їх до інших вязниць.

Сьогодні дістала п. Марія Біляк ова таке письмо:

„Прокураторський Надзір при Міністерстві Справедливости комунікує в цілі повідомлення і інших осіб підписаних на поданню з дня 27. II. 1936., що згідно з новоопрацьованим пляном поділу вязниць, вязниця в Чеснім Хресті не буде призначена для цеї категорії вязнів, яку пані означує іменем „політичних вязнів" і тому всі вязні будуть перенесені до інших вязниць постепенно і в міру буджетових і транспортових можливостей". Міністерство Справедливости, Варшава, 4. IV. 1936. р. Керманич Прокураторського Надзору. Підпис нечиткий.

—o—

68 спалених церков, 72 убитих, 300 ранених.

ПІДСУМКИ ЕСПАНСЬКИХ ВИБОРІВ

МАДРИД, 18. 4. ПАТ. За час недавних виборів спалили 68 церков, убили 72 особи, ранили 300.

ЛІВИЙ КУРС УРЯДУ.

МАДРИД, 18. 4. ПАТ. Уряд рішив **розвязати фашистівські ліґи**, як нелеґальні організації та відібрати військовим, перенесеним у стан спочинку їхні права якщо виявлятимуть діяльність, спрямовану проти теперішнього режиму. В адміністрації та армії переведуть низку персональних змін.

Арештували 200 членів фашистівських організацій та 25 членів цивільної гвардії, м. ін. чимало старшин. Цілий ряд військових старшин увязнили за те, що вийшли з касарень підчас гострого поготівля. Трьох полковників з команндного складу цив. гвардії усунули, як також директора служби безпеки і командата поліції Мадриду.

Соціялістичні посли вдоволені розвязанням фашистівських ліґ. Прем. Азанья заповів нові репресії проти правиці, які дадуть лівиці настільки поважну сатисфакцію, що вона припинить страйк.

СТРІЛЯЮТЬ ДО ПОСОЛЬСТВ.

МАДРИД, 18. 4. ПАТ. Цивільна управа міста стверджує, що вчора пополудні підчас перестрілки кілька куль припадково влучило у будинок чехословацького та мадярського посольства, не ранячи нікого. Віцеміністер висловив обом послам співчуття.

МАДРИД, 18. 4. ПАТ. Бразилійська амбасада в Мадриді домагається скріплення постійної охорони, бо підчас недавних заворушень до будинку впало кілька куль, м. ін. до кабінету амбасадора.

Ширіть наш часопис!

Хорватські селяни в обороні своїх провідників.

БІЛГОРОД, 18. 4. ПАТ. Криваві події в Керестінаці і Рокіті коло Загребу, підчас яких вбито 11 осіб, викликали сильне враження в усьому краю. Преса присвячує цим подіям цілі сторінки. На місце подій виїхала спеціяльна комісія, яка устійнить відповідальність винуватців тих подій. Преса в Загребі подає факти, суперечні з вістками преси в Білгороду. Югославянська преса пише, що 6 убитих, молодих людей у Керестінаці, належали до югославянської радикальної унії. Вони не були озброєні і не брали ніякої участи у провокаційних виступах. Зате хорватська преса пише, що це був озброєний гурток „четників", які переходили хорватськими селами і кидалися ворожі оклики проти провідників хорватської селянської партії, домагаючись їх смерти. Селяни міркували, що цей гурток може допуститись нових убивств тимбільше, що перед кількома днями один з „четників" убив колишнього посла Беркляїча. Гурт селян зі страху перед „четниками" схоронився у замку в Керестінаці та залвив колишньому бешові Антоновові Міхайловичеві, що вони є членами югославянської радикальної унії. Коли Міхайлович переговорював зі селянами, один з „четників" перший вистрілив з револьвера і вбив одного селянина та тайним чином довів до масакри „четників". До подібної події дійшло в селі Рокеті, де колишній „четник" Бута стрілив до селян і вбив одного з них. Розярені селяни вбили Буту з його жінкою і дітьми, а дім підпалили. В Білгороді і Загребі переконані, що до останніх трагічних подій дійшло тому, що хорватські селяни озлоблені на членів ультранаціоналістичної організації „четників". Організацію „четників" розвязали в Хорватії в останньому часі.

НОВА МОБІЛІЗАЦІЯ В ІТАЛІЇ.

РИМ, 18. 4. ПАТ. „Ґазета Уфіціяле" оголосила декрет про частинну мобілізацію 1913 річника резервістів летунів, які служили в 1934. р. Декрет мотивує мобілізацію необхідністю змцінити в теперішніх умовинах летунські сили.

ДЕ СКРИВАЄТЬСЯ ЦІСАР АБІСИНІЇ?

ЛЬОНДОН, 18. 4. ПАТ. Райтер повідомляє з Адіс Абеби: В місті кружляють поголоски, що неґуса вбили. Абісинська влада рішуче заперечує ці вістки запевняючи, що вдержує постійно телеграфічний звязок з цісарем. Місце побуту цісаря не можуть виявити з військових оглядів.

Свято Шевченка на чужині.

Свято в честь Шевченка української кольонії в Букарешті.

Українська кольонія в Букарешті відсвяткувала 29. березня ц. р. память Шевченка. Велику залю нім. т-ва „Айнтрахт“ виповнила не тільки українська, але й чисельно заступлена чужа публика. Окрім офіціяльних заступників із поодиноких міністерств, представників румунської преси, представників болгарської, турецької, німецької і російської кольонії, було багато інших гостей-чужинців, які із зацікавленням слідкували за поодинокими точками програми.

Свято відкрив д-р *В. Тренке*, заст. голови організації українських емігрантів у Румунії, що привітав усіх гостей. Після того мужеський хор відспівав „Заповіт“ Стеценка, що зробив мабуть велике враження на чужинців, бо вони по відспіванню цього гимну оваційно плескали. Далі був реферат д-ра *Ом. Поповича*, призначений для чужої публики і тому виголошений в румунській мові. Промовець згадав важніші події з життя Шевченка та змалював його значіння для української та інших, досі ще поневолених, народів.

Окрім добрих хорових точок програму виповнили і сольові виступи: відомої оперової співачки *Синенької-Іваницької* (сопран), українського композитора проф. *М. Бойченка* та знаного чернівецького баритона *О. Гишка*. П-і І. Синенька-Іваницька відспівала пісні Січинського і Нижанківського, п. Гишка пісні Людкевича та Лисенка. Проф. Бойченко відограв на фортепіяні свої гарні й цінні композиції: „Поему“ та „Українську Рапсодію“. Зайва річ розписуватись, як виконали вище згадані солісти свої точки. Деякі пісні захоплювали навіть чужих, які не були в силі зрозуміти українського слова...

На закінчення виставлено живий образ у постановці артиста-маляра С. Богдановича. Закінчено свято гимном-молитвою „Боже Великий“.

Свято вийшло значно ліпше, як минулорічні Шевченківські концерти: воно не тільки обєднало нашу доволі численну букарештенську громаду і заохотило її до дальшої праці, але й вплинуло корисно на ведення інформаційної діяльности серед чужинців.

Успіх цього свята завдячуємо передовсім дбайливому приготовному комітетові під тактовним проводом д-ра М. Михальського. *Н.*

Уродини канц. Гітлера.

БЕРЛІН, 18. 4. ПАТ. На день уродин канцлера Гітлера (20-го квітня) заповіли в Берліні військові паради. Біля Бранденбурської брами буде дефіляда, в якій візьмуть участь військові відділи всіх родів зброї. Вже від тижня будують трибуни, які мають помістити кільканадцять тисяч людей. Ґебельс виголосить вечором промову, яку трансмітуватимуть усі німецькі радіостанції.

НЕЩАСЛИВИЙ ВИПАДОК НАЧ. ВОЖДА НІМЕЦЬКОЇ АРМІЇ.

БЕРЛІН, 18. 4. ПАТ. Офіціяльно звідомляють: Начальний вожд німецької армії ґенерал артилерії барон фон Фріч упав із коня на майдані вправ у Берґен. Наслідком випадку ґен. Фріч має зломлену грудну клітку та кровотік. Хоч зранення не такі тяжкі, проте ґен. Фріч не може вернутися до Берліна. Ґен. Фріча на військовій параді в дні канцлерівських уродин заступатиме ґенерал піхоти фон Рундштет.

ІЗ СКОРОСТРІЛА СТРІЛЯЮТЬ ВЯЗНЯ.

АТЕНИ, 18. 4. ПАТ. Засуджений на довголітню вязницю злочинець Меріос заманив до своєї келії посла Ефтаксіяса, який відвідав вязницю, відтак добув револьвер і погрожував, що вбє посла та сам покінчить самогубством, коли його не помилують. Щоби увільнити стерроризованого посла, перед келією уставили скоростріл і з нього застрілили злочинця, а рівночасно зранили його в голову посла Ефтаксіяса.

Тільки освітою, культурою і вихованням здобудемо кращу долю. Не жалуймо датків на скріплення освітних змагань.

НОВИНКИ.

— **ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.**

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла“.**

— **Подяка.** Управа Нар. Лічниці складає прилюдну подяку Дирекції „Центросоюзу“ за дар в сумі 2.000 зол. на памяткове ліжко імени „Центросоюзу“. 1981

— **Нова крамниця у Львові.** Для вигоди відборців Городецької дільниці відкрили ми наш новий склад зі солодощами і овочами при вул. Городецькій 93 (на Копитковім). **Фортуна Нова.**

— **Виклади в університеті й політехніці відложені.** Визначений на понеділок 20. квітня початок викладів у львівському університеті пересунули на один тиждень. Виклади почнуться у понеділок 27. квітня. Також виклади у львівській політехніці почнуться щойно 27. квітня.

— **Шпитальні оплати в натурі.** Прилюдні шпиталі на провінції найшлися в тяжких умовинах наслідком зростаючих усе залеглостей за кошти лікування та наслідком слабої фреквенції хорих. Головно селяни не хочуть лікуватися по шпиталях, бо це для них задорого. Деякі повітові виділи постановили приймати шпитальні оплати почасти в натурі. Роблять це на пробу.

— **На карти Рідної Школи, що звільняють від алькогольних напоїв з нагоди Великодних Свят,** зложили отсі Вп. Громадяни (-нки) в зол.: зі Львова — по 2: Заячківський Микола, д-р Ганицький Степан; п-во Стернюки, Пустомити 1.50; зі Сколього: по 2: Соневицький Юліян; по 1: асп. Логинський Іван, о. дек. Мосора Михайло, Табенцька Стефанія, Садовський Володимир, Лучка Степан, Івасиків Розина, Колянковський Евген, д-р Булак Степан, д-р Дольницький Степан, Топольницька Юлія, Малиняк Ярослав, о. Притуляк Микола, Тичинська Марія, Владика Остап, Диновська Палагна, Бандурович Адам, Бульба Михайло, Гребеняк Василь, Сербин Володимир, п-во Рибчуки, Билень Теодора, Нагірний Осип і Марцінків Іван. — Хто черговий?

— **Відмовили дозволу на збірку для Рідної Школи.** Повітове староство в Дрогобичі відмовило старшині Повітового Союзу Кружків Р. Ш. в Дрогобичі дозволу на переведення збірки на „писанку Рідній Школі“. В мотивах староство подало, що П. С. Кр. Р. Ш. є на правах відділу, отже не може користати з публичних збірок. Дня 7. квітня ц. р. староство відкликало щоправда свою заборону, але дало дозвіл на збірку аж по святах, в днях 15. 16. і 17. квітня, то є в будні дні, в які збірку в повіті перевести рішучо не дасться, тому Старшина П. С. Кр. Р. Ш. зрезиґнувала з дозволу.

— **Всестудентський красномовний турнір.** Товариші (-ки), що зголосили свою участь в красномовному турнірі, а тем своїх промов ще не подали, зволять зголосити їх найдальше до дня 25. квітня ц. р. До цього часу слід також предложити текст (конспект) промов і на окремому папері їх підклад (фактичний стан) як введення до теми. В цьому речинці можуть зголошуватися також нові кандидати, предкладаючи рівночасно все потрібне. Турнір відбудеться в першій половині травня ц. р. Точний речинець подасться окремо. Листування спрямовувати на адресу м-ра Стефанника Семена, Львів, Підвалля 7/II. Правнича Громада.

— **Нові людові доми.** Завдяки акції „Товариства школи людовей“ у снятинському повіті вибудовано два нові людові доми, а саме в Потічку і Трійці. Товариство має в цьому повіті 10 світлиць і 8 бібліотек.

— **Грім у Львові.** Вчора коло 3 год. попол. перетягнула над Львовом велика буря з громовицею. Підчас зливи впало кілька громів, перших цього року. Один грім ударив у дім при вул. Яснів (бічна вул. Перацького), викликуючи пожежу. Дощ, що тревав кілька годин, причинився значно до успокоєння напруженої атмосфери в місті.

— **Нова почтова аґенція.** З днем 18. ц. м. звинено почтову аґенцію в Кальварії Пацлавській пов. Добромиль а її почтовий обсяг приділено до аґенції в Новосілках Дидинських тогож повіту, яку орухомлено з днем 19 ц. м. В місцевости Кальварія Пацлавська на місце звиненої аґенції встановлено почтове посередництво з поширеним обсягом ділання.

— **10-ліття Польського Радія.** В днях 18.—25 ц. м. Польське Радіо опроводить 10-ліття свого існування, влаштовуючи відповідні ювилейні програми. З днем 1. ц. м. число абонентів Польського Радія дійшло до 551.736. З того числа 358.462 абонентів живе по містах, а 193.274 по селах. В останньому році прибуло 132.105 нових абонентів.

— **Електрифікація станиславівського воєвідства** розпочалася. Орґанізується міжкомунальний електрифікаційний союз долини Опору, щоб зелектрифікувати кліматичні місцевости Синевідсько Вижне, Гребенів, Тухлю, Славсько і ін. Проєктується теж урухомлення власної електрівні в Моршині, дальше електрифікація Рожаїтова і Кут, де має повстати електрівня турбінова водна.

— **Банкроцтво міського похоронного заведення.** Управа м. Львова задумує зліквідувати міське похоронне заведення „Конкордія“ з причини великих дефіцитів, яке приносить це підприємство, не сповняючи при цьому свого завдання як реґулятора цін похорону. Покищо окрема маґістратська комісія переводить ревізію господарки в „Конкордії“. Директором заведення був гр. Стокальський, що відповідатиме перед судом.

— **Фабрику фальшивих долярів** викрили в Рудниках пов. Снятин. Фальшівники виробляли 1 і 2-долярові банкноти, а крім того 10-золотові монети. У звязку з тим арештовано Юру Джамана, агента видавництва „Рекорд“ з Коломиї, а крім того Василя Абрамінка і Вас. Жовтяка.

— **Краєва хроніка.** Коло Підберезець пов. Львів наїхав самохід на придорожне дерево, наслідком чого шофер М. Фрідель потовкся. — На залізничому шляху Львів-Дубляни кинулася під потяг 45-літня Розалія Скальська і згинула на місці. Причиною самогубства була нужда. — Біля стації Калинів коло Самбора кинувся під потяг і згинув Карло Вальтер із Кільчич. — У Словіті пов. Перемишляни згоріла загорода Стефана Макара наслідком підпалу. Шкоду обчислюють на 1.500 зол. — У Сколім урухомлено після 14 денної перерви тартак Братів Ґредлів, що затруднює кількадесять осіб. — В Анненбергу біля Сколього згинув солтис Ґеорґ Кравс, якого копнув кінь.

— **Урядові оповістки в українській мові.** Буває іноді, що деякі урядові оповістки чи то Маґістрату чи Воєвідського Уряду появляються в українській мові, та мова ця, як і правопис — пожалься Боже! Ось на днях оголошено у Львівському Воєвідстві „Оповіщення о загальнім військовім обовязку мужчин **ставленнясь(!)** на основі розпорядку з дня 9. **марціа о бранці** рекрута“. А далі такі неоливи й самоцвіти: на

кликую до ставленнясь, мужчини які підлягають, від обовязку ставленнясь до бранки, узнані за часово нездібних, не доповнили обовязку ставленнясь, адміністрациї, обовзок ставленнясь до бранки належить виповнити, належить виводатись, вилучені від особистого ставленнясь, если натомість, поборові є одинокими кормітелями родин, печать уряду цівильного стану, вина неставленнясь, без уснованих причин, незголошенянсь, чин був поповнений, в замірі ухиленнясь ітд. — Невже справді в цілому Воєвідському Уряді нема нікого, хто знав би як слід українську мову? Якже там полагоджується українські відклики? Все те виглядає на дивогляд і відноситься також до львівського магістрату, де українські письма лежать довгі роки неполагоджені.

— **Орухомлення дорогових робіт.** Згідно із загальним інвестиційним пляном львівського воєвідства дороговий уряд у Львові орухомив дальші дорогові роботи. Воєвідське бюро фонду праці вжило до цих робіт 250 безробітних, з того 200 зі Львова і 50 із львівського повіту. На другий тиждень розпічнуться дальші роботи. Загальні кредити для львівського воєвідства дають суму 1.450.000 зол. Програма робіт передбачує м. ін. розбудову каналізації у Львові, на що виасиґнувано 300.000 зол., на будову другого трамваєвого шляху на вул. Понінського 160.000 зол., на вуличні і земні роботи у Львові 170.000 зол., на реґуляцію Полтви 50.000 зол. Крім того призначено на будову каналізації в Перемишлі 175.000 зол., на вуличні і земні роботи в Ряшеві 90.000 зол., на будову водотягів у Сяноці 100.000 зол., на каналізаційні роботи в Бориславі 60.000 зол., на вуличні і земні роботи та будову торговиці в Бориславі 135.000 зол., на реґуляцію потоків Серету і Тисьмениці 85.000 зол.

— **Нові кольоністи.** Дня 24. м. м. переїхало через Люблин кілька фір нових кольоністів з конського повіту (на зах. від Радома). Їхали на Волинь до луцького повіту, де одержали по 10 гектарів поля. Везли зі собою всю домашню обстанову.

— **Велика фабрика кожухів** у Старому Санчі на Лемківщині збанкротувала. Власниками були поляки. Фабрика затруднювала 100 робітників, які тепер побільшили число безробітних.

— **Адвокат дефравдант.** В Станиславові арештували адвоката д-ра Ізидора Таненбавма, що був синдиком конкурсової маси фірми Сеґіль і Ска рафінерії нафти в Надвірній. За два роки свого урядування він спроневірив 200 тисяч зол. і втік за границю. Тому що за ним розписано стежні листи, д-р Таненбавм по двох роках вернувся до Станиславова і зголосився до прокуратора, який звелів його арештувати.

— **Тайний виріб самогону.** В Бережниці відкрили в лісах тайну фабрику горівки, що доставляла самогін населенню трьох сусідних повітів. Арештовано кілька осіб, які призналися, що випродукували в останніх місяцях дві тисячі літрів самогону.

— **Цигани обікрали ціле село.** В лісі біля села Махів пов. Тарнобжеґ розтаборилася ватага циганів. В неділю, коли майже все населення Махова пішло до костела, віддаленого 5 км., цигани впали до села і почали грабити хати. Добичею циганів сталася більша готівка, одіж, дріб та багато інших річей. Ограбивши село, цигани звинули табор і переправившись крізь Вислу, почали тікати на возах у глиб келецького воєвідства. Тимчасом мешканці Махова, вернувши з костела і ствердивши грабунок, повідомили поліцію, яка пустилася в погоню за циганами. Діґнали їх під селом Копшивніце, при чому відобрано їм частину грошей та крадених річей. Циганів арештували.

— **Гроші пропали за хмарами.** Незвичайний випадок стався на ярмарку у Слупцях біля Ловіча. Одна селянка хотіла зробити своїм дітям несподіванку і купила три газові бальоники, а щоби вони не втікли, обтяжила їх хустинкою від носа. На біду потрутив її хтось із прохожих, бальоники вирвалися їй з руки і полетіли з хустинкою в гору. Жінка счинила крик, бо в хустинку завязала була 150 зол., які дістала за продану корову. Надармо стріляв до бальоників один поліцай. Гроші щезли незабаром за хмарами.

— **Німецька зброя безконкуренційна.** Головний інжинір американської тяжкої артилерії, плк. Мілер подав у пресі сензаційну вістку, що в Німеччині придумали вибуховий матеріял, який на випадок війни дає німецькій армії величезну перевагу. Новий вибуховий матеріял побільшує швидкість і силу вистрілів на 50 проц. На думку плк. Мілера Німеччина своїм винаходом придбала собі безконкуренційну зброю.

— **Смерть відомого італійського композитора.** В Римі помер в 68-ім році життя один з найвизначніших сучасних музик Італії композитор Отторіно Респіґі. Був він автором численних оркестрових, камеральних і ін. творів. Велику популярність в програмах симфонічних концертів цілого світа здобув його твір „Римські пінії“. Опера Респіґія „Фіямма“, виставлена недавно вперше в Будапешті і в медіолянській „Скалі“ віднесла великий успіх.

— **12-літний математик.** Велику сензацію викликав 12-літній ґімназист Борис Корн у Києві у звязку з конгресом математиків і фільософів, що відбувся у цьому місті. Хлопець предложив ученим нову теорію чисел. Математики зацікавились нею і попросили його, щоби виложив її на повному засіданні в університеті. Чотириста професорів, математиків, фізиків і астрономів слідкували за виводами хлопця. Вони піддали його строгому іспитові, який він видержав блискучо. Опісля допустили його до університетських студій. Загально думають, що відкрили незвичайного генія. Тому що Корн походить з бідної родини, йому признали стипендію, щоби міг дальше студіювати.

— **Літак розбився об скелі.** Біля села Орвін у Швайцарії розбився об скелі німецький військовий літак, що походив з Авґсбурґа. В літаку находилася залога з 5 осіб. Пільот тяжко ранений, два летуни вбилися на місці, а двох ще не знайшли. Літак горів. Причиною катастрофи була мряка, серед якої літак заблудив.

— **Летунська катастрофа.** Підчас летунських вправ школи пільотів у Нортгемптон упав один апарат на летунський ганґар, що згорів цілий. Згинули два пільоти і механік, що був занятий у ганґарі. Кілька літаків, що находилися в ганґарі, також згоріли.

— **Нова стигматичка в Італії.** В італійській місцевости Козенца (Калябрія) живе черниця, сестра Олена Аєльльо, яку в цілій околиці називають „святою сестрою“. У В. Пятницю вона дістала криваві стигмати на чолі, лівому боці та на стопах. Справою занялися лікарі та духовні кола.

З опери.

„МАНОН“. — „СІЛЬСЬКА ЧЕСТЬ“. — „ПАЯЦИ“.

Першою з низки опер, які заповіджено у третьому цьогорічному стаджіоне у Львові, йшла „Манон“ Масне. Вибір не був щасливий; „Манон“ Масне одна з цих опер, на які зарікаєтесь більше в житті не піти, коли почуєте її один, перший раз. (Таку торжественну постанову зробив бодай я.) Фатальне і з погляду нинішньої оперової драматурґії не лише наївно, але фальшиво построєне лібретто (навіть такий чистокровний театрал, як Пуччіні, не міг з цим сюжетом багато зробити — його „Манон Леско“ всетаки найслабша з його опер) сполучене з водянистою, нецікавою анемічною музикою. *Федичковська* в титуловій ролі була під акторським оглядом на ціле небо вища від співачки. *Волінський* — як Кавалер де Ґріє — мав знамениті вокальні моменти.

Як друга вистава йшли нероздільні сіямські близнюки: „Сільська честь“ і „Паяци“. В першій центральною постаттю була *Плятівна* (Сантуцца), як своїм чудовим голосом, так і грою. Знову добрий *Волінський* (Турідду); вповні поправний Карпатський (Альфіо). — В „Паяцах“ на перше місце висувався *Врага* в ролі Тонія. Він, басист, зважився на ризиковний експеримент співати високу, експоновану баритонову партію. Треба признати, що заспівав її ліпше, як неодин баритон; побіч того дав драматично сильну фіґуру блазна, якого доля робить знаряддям пімсти над невірною жінкою і її любовником. Каніом був *Голинський;* по довшій перерві знову можна було почути його могутній, рідкого тембру голос у партії, де він міг його як слід розвинути. Недда п-і *Федичковської* була вульґарна і неприємна у виразі й жесті. Голосово — ще слабша, як у „Манон“. Ця співачка не вміє вже нині заспівати ніодної фрази, не змінюючи в ній усіх голосових реґістрів, включно до низького „циганського“ вібрато, яким так радо послуговуються виконавчині циганських романсів...

Диригував обома виставами п. Мазуркевич. Сцена і те, що на ній ділось — нижче всякої критики.

ар.

Дописи.

ЗАЛІЩИЧЧИНА.

З Повітової Ради. Дня 27. III. відбулося засідання Повітової Ради в Заліщиках. Видїл предложив буджет на рік 1936/37 в сумі доходів і розходів по 284.469.42 зол. З поодиноких позицій впадає в очі, що утримання бюрового персоналу коштує аж 33.542.16 зол.; окрім цього емеритури 8.098.44 зол., з того бувшого секретаря Повітової Ради аж 7.666.68 зол. річно. Між урядовцями нема ніодного українця. Видатки на дороги є на суму 138.697.60 зол., з того на оплату урядовців і дорожників враз із соціяльними оплатами за них, видає повіт 39.202.70 зол. На народнє здоровля видає повіт 33.726.64 зол. На поширення рільної культури є видаток 16.075.34 себто на 688.80 зол. більше, як у р. 1935-36, з того 5.775.76 зол. іде на гажу і дієти повітового агронома. Вражає в буджеті позиція 2.000 зол. на уділи для молочарських польських кооператив, себто на конкуренцію з нашими молочарнями М. С. Для філій „Сільського Господаря“ в Товстім і Заліщиках обіцює видїл субвенцію після узгіднення агрономічної праці в повіті. Поживем — побачимо, що варта обіцянка. Населення повіту вкладає в податках на повітове самоврядування 60 проц. додатку до податку ґрунтового, отже 62.000 зол., до інших податків державних 25.100 зол. і спеціяльну дорогову оплату 70.000 зол., разом 157.100 зол. Як додатнє явище повітової господарки слід піднести, що дорогові оплати є найменші з усіх повітів, а дороги значно ліпші, як у сусідніх, нпр. у повіті бучацькім. На засіданні піднесено застрашливе розповсюднення венеричних недуг, головно сифілісу. Коли шпиталь у Заліщиках мав перед війною пересічно 8 хорих сифілісом на рік, то тепер число таких хорих дійшло до 80 місячно. Вплив літниська та волочення соток „безробітних“ по селах. З цією метою урухомлено противенеричну станицю.

Спорт.

РУХАНКОВИЙ ВЕЧІР СОКОЛА-БАТЬКА.

У вівторок 21. ц. м. в год. 19.30 відбудеться в салі театру Ріжнородностей руханковий показ Сокола-Батька, як закінчення зимового руханкового сезону. У виступі беруть участь усі відділи (коло 100 руховиків) у вправах на приладах (кінь, поруча, дручок), вправах вільноруч, вежах, танках та живих статуях. Львівські громадяни, які цікавляться фізичним вихованням молоді, будуть мати нагоду приглянутися праці Сокола-Батька та оцінити осяги, які зроблено в тій ділянці.

ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ У. С. С.

В неділю 26. ц. м. відбудуться XI. з черги звичайні Загальні Збори Українського Спортового Союзу зі звичайним порядком нарад. Слід звернути увагу, що Збори відбудуться в домівці Союзу Українських Купців і Промисловців у Львові, Ринок 45, I., вхід від вул. Ґродзіцьких ч. 1, а не, як було помилково подано в час. „Спорт“, в Ринку ч. 10 (давня адреса СУКІП). Початок в год. 9.

ВІДЛОЖЕНИЙ КРАЄВИЙ БІГ НАВПРОСТЕЦЬ.

З незалежних від Спортової Ради причин краєвий біг навпростець не може відбутися цієї неділі (19. ц. м.) в Перемишлі. Тому переложено речинець бігу на день 26. ц. м. Старт у Львові на площі Сокола-Батька в год. 8. рано. Також продовжено речинець зголошень до суботи перед змаганнями.

НЕДІЛЬНІ ІМПРЕЗИ.

Україна — Т. Ш. Л. (Левандівка). Год. 11.30. Грище Т. Ш. Л. Попередять змагання дружин молодших в год. 10-ій.

Погонь — Л. К. С. Змагання за мист. Год. 16. Грище Погоні. Попередять мист. змагання Погоні І Б з Чорними в год. 14.

Нові книжки й журнали.

ЖУРНАЛИ:

ТОРГОВЛЯ І ПРОМИСЛ, ч. 8 (38) з 15. квітня н. р. Зміст: Фахова підготова (Одна з найважніших проблем нашого госп. розвитку). Збут виробів нар. промислу в Америці. З нашого Мерану. Шкіра — важний артикул торговлі. Картелізація права до праці. Закуп і збут сільськогосп. продуктів як варстат праці. Глибоко в терені (Врубівство). Цінна установа (Укр. Рем.-Торг. Банк у Станиславові). Заг. Збори льв. „Споживчої Секції". З життя „Секції Торг. Молоді". Зміна податкової ординації (Доповнення). Важливі новини. Ріжні вісти. Ринок і ціни. Інформації.

ЖІНОЧА ДОЛЯ, ч. 7-8. Зміст: Уляна Кравченко: * * * — О. Кисілевська: Христос Воскрес. — М. Вакульчук: Великодні звичаї на Поліссі. — Елеонора Гонтова: З великодніх звичаїв. — Д-р В. Г.: Святковий стрілецький спогад. — Ірина Вільде: Віяла нідроатіж. — В житті не так, як у казці (Виховне). — Ольга Олександра Дучимінська: Українська стигматичка Настя Волошин. — Пеньо Беде: Український „Вундеркінд". — Марія Заваліна: Жінки й жіночі питання в літературі. — О. Кисілевська: По широкому світі. — Мати заміжньої доньки: Кілька слів про нещасливі Олюні й подружнє щастя. — Д-р Е. Бенеш: Як осягнути щастя й успіх у житті. — М. П.: Христос Воскрес. — В. Ю. К.: Англійський король Едвард осьмий. — З. Мірна: Чеське жіноцтво. — Д-р К. Ш.: Шарльота Масарикова. — Вістки зза моря. — Наші досягнення. — Бережім найдорожчий скарб — здоров'я! — М. Забело: Спортове мандрівництво. — Дещо про цьогорічну моду. — Троянди. — Не закидаймо гарного народнього звичаю! — Як „робити" святковий настрій. — Що їсти? — З жіночого руху. — Серед книжок. — Читайте й радьте! — Листування. — Новинки.

ЖІНОЧА ВОЛЯ, ч. 7-8. Зміст: Т. Дмитренко: Христос Воскрес! — Ольга К.: На Великдень. — Хто така Софія Русова. — Свято матері за плечима. — Остання пора думати про дитячі садки. — Коли хочемо мати добрих дітей, то не біймо їх. — Чужа хата — не наша хата. — Доки так буде? — Посестрам-дівчатам. — Здоров'я жінки. — Городовина як лік. — Частина господарства. — Вчімся враз з дітьми! — Що їсти? — Шануймо наші звичаї. — З жіночого руху. — Монольог. — Ріжне. Веселий куток.

Зміна адреси 1 зол. Можна присилати почтовими марками.

ВІДГУКИ ДНЯ.

Ми не одинокі.

Приємно є не бути останнім. Щоправда, в св. Письмі стоїть, що послідні будуть першими, але тим можна тільки потішатися, бо тішитися нема чого. Заяць, якому обридла була раз остання льокація, не втопився з розпуки тільки тому, що знайшов ще щасливіше сотворіння — жабу. Ми навіть не їдемо так далеко — вистане, коли стрінемо когось рівного собі.

Нераз сную чорні думки на тему нашого майбутнього, коли пригадую собі наше минуле. Нераз, у хвилинах зневіри, розчарування, чи іншої компромітації кричу до себе і знайомих: „Такого народу хіба на цілім світі нема!" (очевидно, беру під увагу не всесвіт, а тільки нашу землю!) Знайомі переважно потакують, бо й вони мають подібні напади національного песимізму.

Тому приємно, коли вичитаєш щось таке: „Озброєні ватаги племени Адзебо-Ґалли завдають військам неґуса нові кріваві втрати".

Аж лекше!...

Прецінь є ще хтось на цім гарнім світі, що витримує з нами конкуренцію в „озброєних ватагах", у „завдаванні кривавих втрат", і в тім, хто ці ватаги і кому завдають втрати.

Справа Абісинії така популярна в нас, що не тяжко додуматися, хто і кому. Одно абісинське племя сказало собі про Неґуса: „Йдеш наперед — ми тихо, відступаєш — бійом!" І коли Неґус почав відступати, вони обрізки зі стріхи і в потилицю: бах!

А там знову таке: „Дзедзак Каюма не слухає Неґуса і не признає італійської влади та воює з обидвома сторонами". Спробуйте спитати пана дзедзака, за ким він — напевно відповість „Я за народом!" — і... закурить папіроску десятифунтовим банкнотом.

— — — — — — — —

На станцію в Умані прибувся відділ кінноти. Осмалені на бронзу обличчя, запорошені сині жупани і зелені пояси. А в жупанах і за поясами револьвери, кинджали, а то й обрізки та ножаки. Хлопці як соколи, коні як орли. За ними вкотилася повозка зі скорострілом напереді, з малим монгольським типом позаду. А за повозкою знову відділ кінноти — гляди як вище.

На станції штаб полку УСС, а до нього в гості — Батько Махно зі штабом і ґвардією.

— За ким ви, батьку?

— Я за народом! Денікіна в шию, Петлюру тоже. Народ! Вот, панімаєте?!

А вертаючись з візити, поскочив до міста ще й другу до крамниць на закупна без грошей і купця.

— — — — — — — —

На муріжку, при дорозі сидів молодий стрілець і перевязував ранену ногу. Лице, заморене голодом і думками, судорожно викривлювалось коли говорив:

Пішли ми в наступ. Взяли одно село, друге, все в порядку. Але большевики дістали підмогу натиснули і ми відступаємо. Нона решта і дві гармати остались тамтуди попід ліс і в селю. А тут з хат, ізза плотів, ізза кожного горбика трах, трах, тататата. Бють, що ніде й заховатися. Багато наших упало. Я з кількома ще — через якесь подвіря і до ліса. А тут за нами і піші і кінні: бий, забий! Ранили в ногу, а я таки доліз. Ледви з життям утік.

— Хтож то? Большевики?!

— Де там! Пешківська Волость! Чували може про таку?

— — — — — — — —

Спасибі тобі, племя Адзебо-Ґалля, спасибі тобі, дзедзаку Каюмо, спасибі за потіху:

Ми не одинокі...

Галактіон Чіпка.

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає.

Театри.

Театр „Заграва" у Львові. Саля театру Ріжнородностей.

19. IV. год. 3. попол. „Голгофта".

Український Театр ім. І. Тобілевича.

Явів.

18. IV. Отаман Пісня.

Підберізці.

19. IV. Отаман Пісня.

Винники.

20. IV. Лев з Абісинії.

21. IV. Отаман Пісня.

22. IV. Німа теща.

23. IV. Інваліди.

Великий Театр:

Неділя, 19. IV. год. 3.30 поп. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою"; год. 8. веч. „Травіята" опера.

Понеділок, 20. IV. год. 8 веч. Аб. 12. Ціни найнижчі „Баль у Савою". Бонові знижки важні!

Вівторок, 21. IV. год. 8. веч. Прощальна вистава „Лякме" опера.

Середа, 22. IV. год. 8. веч. Аб. 14. „Адіс-Абеба".

Театр Ріжнородностей:

Нечинний.

Цирк Станевських — вул. Пелчинська.

Неділя, 19. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

Понеділок, 20. квітня 1. вистава в год. 8.30 веч. Ревелаційна програма з Масіклевою Трупі.

Вівторок, 21. квітня 2. вистави: год. 4.30 попол. і 8.30 веч.

На пополудневі вистави ціни для всіх знижені (від 50 сот.)

Кіна.

АПОЛЬО: „Страшний двір" на осн. Монюшка.

АТЛЯНТИК: „Кенігсмарк".

БАНДА: „Приватне життя короля Генрика VIII.", „Пристань Сан Дієго".

ҐРАЖИНА: „Паприка".

КАСИНО: „Бандити".

КОЛІСЕЙ: „Колишня жінка" та ревія.

КОПЕРНИК: „Окружена" із Сільвією Сідней.

МАРУСЕНЬКА: „Окружена" із Сільвією Сідней.

МЕТРО: „Не хочу знати, хто ти", Зеленевець.

МІРАЖ: „Катеринка" з Фр. Гаяь".

МУЗА: „Капітан Блад".

ПАН: „Мельодія великого міста".

ПАКС: „Вередлива Марієта" та акт. додатки.

ПАЛЯС: „Пісня кохання" з Кепурою.

РАЙ: „Любовні маневри".

СВІТ: „Рапсодія Балтику".

СТИЛЕВЕ: „Належу до тебе", ревія „Подумай про мене".

ТОН: „Остання станиця".

УТІХА: „Напад на Конго".

ХИМЕРА: „Золотоволосий шибеник" з Шерлі Темпль.

ФОТОПЛЯСТІКОН.

(пл. Марійська 5.)

„Італійська Рівієра".

Закордонне радіо.

Неділя, 19. квітня 1936.

Відень (506,8) 10.45 Військ. весняна парада, 11.15 Симф. концерт, 12.50, 15.40 Легка й камер. музика, 19.30 „Генрих IV." драма Шекспіра, **Братислава** (298,8) 12.20 Попурі з оперетох, 14.10 Форт. ресітель, **Кошиці** (259,1) 10.00 Словацькі нар. пісні в супр. гітари, 18.00 Хор, **Прага** (470,2) 7.35, 9.50, 20.55 Концерт, 8.30 Рел. музика, 14.30 ор, **Париж** (1648) 11.00 Розр. концерт, 17.00 Легка музика, 20.45 „Торговець щастя" комедія Кістемекерса, **Берлін** (356,7) 10.30 Форт. музика, 12.00 Військ. орх., 19.00 Шілінгсові твори, орх., **Кенігсвустергавзен** (1571) 14.30 Шопенівський концерт, 18.00 Мельодія та ритм, орх., **Ляйпціґ** (382,2) 11.30 Кантата Баха, 14.55 Европейські нар. мельодії, **Мінхен** (405,4) 9.30 Гумор Шваблі у слові та пісні, 14.00 Вес. авдиція, 14.45 Сім пісень до Демелевих слів з муз. Гегля, **Будапешт** (549,5) 15.50 Циг. музика, 18.30 Сальонова музика, 21.30 Концерт орх., **Мілано** (368,6) 12.15 Скрипка, **Рим** (420,8) 17.00 Симф. концерт, 20.35 „Ліи льотерія ді Купідо" ком. Шкодія.

Понеділок, 20. квітня 1936.

Відень (506,8) 16.05 Солісти, сопран і фортепіян, 20.45 „Дайтше Зеле, дайтшес Лід", солісти, хор, органи, орхестра, 22.30 Сучасна австр. музика, **Братислава** (298,8) 20.40 Дуєти на флєт і арфу, **Кошиці** (259,1) 18.00 Концерт хору „Бандуристі", **Мор. Острава** (269,5) 17.35 Спів, 21.00 Симф. концерт, **Прага** (470,2) 17.40 Форт. твори Мендельсона, 20.40 Діточий хор, 21.25 Квартет ґ-дур Бетовена, **Париж** (1648) 11.00, 12.15, 17.30, 21.00 Концерт. 20.45 Скрипковий ресітель, **Білгород** (437,3) 11.00 Популярні мельодії, 20.00 „Фавст" оп. Ґуноа, **Берлін** (356,7) 17.00 Веселий Шуберт (спів, муз.), 19.00 Тріо, 22.30 „Нічліг у Ґренаді" оп. Кройцера, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Музика, 19.00 Концерт, **Ляйпціґ** (382,2) 13.15 Концерт, **Мінхен** (405,4) 14.00 Легка музика, 17.20 Рецитації та пісні, **Будапешт** (549,5) 12.05 Форт. ресітель, 19.30 „Чародійний флєт" оп. Моцарта, **Мілано** (368,6) 17.15 Спів, 21.50 Форт. ресітель, **Рим** (420,8) 13.20 Легка музика, 20.35 Орх. концерт (муз., спів).

Вівторок, 21. квітня 1936.

Відень (506,8) 17.30 Пісні й арії, 22.25 Поважні й веселі пісні, **Братислава** (298,8) 17.50 Лістові пісні, **Кошиці** (259,1) 18.00 Спів, 19.25 Концерт, **Прага** (470,2) 16.10 Сальонова музика, 17.20 Оп. арії, 18.25 Великодні пісні, **Париж** (1648) 11.00, 17.30, 18.30 Концерт, **Білгород** (437,3) 13.15, 20.40 Пісоньки, **Берлін** (356,7) 20.10 Розр. концерт, **Кенігсвустергавзен** (1571) 16.00 Музика, **Кельн** (455,9) 16.50 Нова камер. музика, спів, 21.00 „Кавалерія Рустікана" оп. Масканія, **Ляйпціґ** (382,2) 18.00 Нар. пісні, танки й гумор, **Мінхен** (405,4) 13.15 Концерт, 19.15 Форт. ресітель, **Будапешт** (549,5) 17.30 Вок. концерт, 18.40 Циг. музика, 22.35 Легка музика, **Мілано** (368,6) 11.30 Легка музика, **Рим** (420,8) 13.10 Популярна музика, 20.35 Вок.-муз. вечір.

Львівське радіо.

Неділя, 19. квітня 1936.

8.30, 8.33 Ранішня авдиція, 8.45 Дута орхестра, 9.15 Ранішній денник, 9.30—11.00 Богослуження, опісля музика з гр. пл., 11.00 На польському трансатлянтику, 11.15, 14.15 Відслонення памятника І. Кілінського в Варшаві, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Музичний поранок, спів, музика; у перерві „Горох при дорозі" А. Дигасінського, 14.45 Хвилина питань, 15.00 Огляд ринків рільних продуктів, 15.15 Думки з гр. пл., 15.30 Театр Уяви: „Сачка згасла" комедія Ол. Фредра, 16.00 Біг за нагороду 10-ліття Польського Радія, 16.45 Концерт бажань, 18.45 Авдиція: „Пан Котик був хорий", 19.40 Реклям. концерт, 20.00 Карло Шимановський: Скрипковий концерт у супр. симф. орх., 20.30 Літературні новини, 20.45 Виїмки з творів Й. Пілсудського, 20.50 Вечірній денник, 20.59 Що думають про радіо, 21.00 На веселій львівській хвилі, 21.35 Концерт 22.45, 22.48 Спортові вістки, 23.05 Легка музика з гр. пл.

Понеділок, 20. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 7.35 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Про покази овець, 12.25 Концерт орх., 13.10 Домашнє господарство, 13.15 При чорній каві, 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Орх. музика, 16.00 Скринька для дітей, 16.10 Сільвa рерум, 16.15 Форт. твори польських композиторів, 16.45 Вгадайте хто це говорить? авд. із гр. пл., 17.05 Концерт, орх., солісти, 18.35 Плита як ювілят — муз. репортаж, 19.25 Рекламовий концерт, 19.40 Спортові вістки, 19.45 „Мої враження перед мікрофоном" виг. Бой-Желенський, 19.59 Що говорять про радіо, 20.00 „Казанова" ком. опера Людомира Ружицького; у перерві ок. 20.40 Вечірній денник, Інтервю з халупником шевцем ок. 21.50 „Прийдіть до нас на радіо" скеч, 23.05 Танкова музика з гр. пл.

Вівторок, 21. квітня 1936.

6.30, 7.40 Ранішня авдиція, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сигнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Для мол. дітей: У нашому городці, 12.30 Концерт орх. (у перерві: „Український танок" Жигм. Носковського), 13.10 Домашнє господарство 13.15 З ринку праці, 13.20 З ріжних країн, гр. пл., 15.15 Експорт, 15.20 Біржа, 15.30 Нар. та двірські пісоньки у вик. дуету, 16.00 Скринька ПКО, 16.15 Орх. твори, 16.45 Концерт, 17.00 Гутничий промисл, 17.15 Концерт хор, солісти, орхестра, 18.50 Рекламовий концерт, 19.05 Е. Вальдтайфель: „Еспана" з гр. пл., 19.10 Технічна скринька, 19.20 Актуальна гуторка, 19.30 Інтервю, 19.35 Вояцька авдиція, 20.00 Суспільна й культурна роля радія, 20.15 Вечірній денник, 20.25 Що говорять про радіо, 20.30 Концерт симф. орхестри, хор, 21.30 Чотерорядкові загадки, 21.45 Концерт орх., 22.35, 22.39 Спортові вістки, 22.45 Про польських підбігунових мандрівників і дослідників, відчит в англ. мові, 23.05 Танкова музика з гр. плит.

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.31.

У Варшаві були такі курси: Бельгія 89.90, 90.08, 89.72, Берлін 213.45, 98, 12.92, Голяндія 360.45, 61.17, 59.73, Копенгага 117.20, 49, 16.91. Льондон 26.25, 32, 48, Ню Йорк 5.31 і 1/8, 5.32 і 3/8, 5.29 і 7/8, Ню Йорк кабель 5.31 і 1/4, 32 і 1/2, 30, Париж 35.01, 08, 4.94, Прага 21.96, 2.00, 1.92. Стокгольм 135.40, 73, 07, Швайцарія 173.15, 49, 2.81, неодноціла.

Акції: Банк Польський 94.75, Ліпльпоп 9,00, Страховичі 27.25, 27.00 слабша.

Папери:

Конверсійна 56.50, 6-долярова 74.75, прем. долярова 50.25, стабілізаційна 62, 72.45 ост. дрібні, 68 сотки.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 18-го квітня ц. р. кооперативам платив за: дьоко Львів

1 кг. масла десер. бльокове 2.75 зол.
1 кг. масла десерового бочкового і експортового платить дефінітивну ціну включно з опакуванням . . . . 2·80 „
1 л. молока в дні 15., 16. і 17. квітня платив по . . . . . 0·15 „
1 к. яєць . . . . 2.40 „

Тенденція на масло і яйця вдержана, на молоко слаба.

Маслосоюз повідомляє, що від 20. IV. ц. р. платить своїм доставцям за 1 кг. живої ваги птиці, дьоко подвіря птахомисарні „М. С." у Львові, (пл. Більченського ч. 3):

Кури мол. товсті без остріг 1. кл. 1.05 зол.
Кури товсті з острогами 1. кл. 0.95 „

Приймає кури в необмеженій кількости.

Птицю негодовану приймає по дешевшій ціні.

Приймає нових доставців.

ОПОВІСТКИ.

Замісць квітів на домовину Дорогого Вуйка Миколи Парфановича складають 10 зол. на шпиталь ім. Митрополита. — І. Ю. о. З. Маркевичі. 1977

ЛІКАРСЬКА ПОМІЧ

ЛІКАРСЬКО-ДЕНТИСТИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ Д-ра Баранецького у Львові ул. Миколая ч. 23 ріг ул. Зиблікевича приймає пацієнтів — по перерві святочній — як звичайно щодня від 3—6 пополудні в хоробах зубів і устної ями. Власна технічно-дентистична робітня. 1976 1—5

НАУКА

„ПОСТЕМП", Зіморовича 3, конц. школа— відділи: кравецтво, білля, корсетництво — приймає вписи. Виконує корсети і ін. індивідуально. Марія Ганусевич. 1803 5-5

З ФРАНЦУСЬКОГО до іспиту WSHZ приготовляє рутинована вчителька. Пекарська 1 ц. мезанін. 1979

КУПНО-ПРОДАЖА

МАШИНУ до писання українську, польську або українсько-польську куплю. Зголошення до „Діла" для „канцелярії". 1970 1—2

МЕШКАННЯ

ПОКІЙ З КУХНЕЮ у Львові в Ринку 44 до винайму від 1. травня. Зголошуватись від 9—2 год. в Доставі Ринок 43. 1971

ПОКІЙ гарний сонішний умебльований юсібний вхід з утриманням або без винайму від 1. мая Копцова 14/II. двері 6.

ПЯТЬ І ЧОТИРИ КІМНАТИ, комфорт. центр. на мешкання або бюра до винайму. Д-р Альтшіллер. Сикстуська 14. 1-1

МАТРИМОНІЯЛЬНІ

ПРИСТІЙНА ПАННА, унів. освіта, власниця реальности, літ 35, шукає субтельного, інтелігентного самостійного „Товариша життя". Неанонімові зголошення слати до редакції „Діла" під „Брунетка".

ЛИСТУВАННЯ

ЖІНКУ, яка в понеділок 6. квітня, пів семої рано, їхала з малою дівчинкою трамваєм одинкою у Львові на двірець бажає пізнати мужчина, що сидів напроти. Ласкаві листи, коли є заінтересування, слати до Бюра Денників Фінкель, Львів, Косцюшка 2 „Для зацікавленого". 1972

ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

РІЖНІ

НАЙВИБАГЛИВІШИХ вдоволять тільки наші знамениті мужеські оксфордові сорочки, наймодніші 4.50—5.50, попелінові 4.95, підшивані з сірого шовку, подвійні клини у кроці 2.75 і хлопячі сорочки подвійний фасон 2.95. Фабрика білля „АСТРА", Львів, СИКСТУСЬКА 2. 1835 2-2

МУЖЕСЬКІ СОРОЧКИ наймодніші по найнижчих цінах продає „Познанська Швальня", Львів, Казимирівська 21. 1778 5—6

ПОВІДОМЛЯЮ, що привезла я з Відня моделі проходових і купелевих костюмів та джемперки. Трикотерия. Сикстуська 31, Купфербергова. 1779 4—6

ГОСТРЕННЯ НОЖІВ, ножичок, брітв та ніклювання і мідювання, направу всіляких предметів, полагоджує фахово і дешево **ГЕНРИК ПРОКОПЕК**, Пілсудського 12, вхід з вул. Лозінського. 1796 4—4

ПРОПУКЛИНОВІ БАНДАЖІ гумові черевні, ниркові, проти усування матиці під гарантією виконує відоме **УКР. ОРТОПЕДИЧНЕ ЗАВЕДЕННЯ ІВАНА УГРИНА**, Львів, вул. Вірменська ч. 16. 1611 15-66

МОТОЦИКЛІ, самоходи, купно, продажа, коміс, заміна Автоспорт. Львів, Слowацького. 1904а 2—13

ДИТЯЧІ ВІЗКИ поручає, направляє солідно, замінює на спортові. Вирібня візків Пасаж Міколяша. 1781 2-2

ШУКАЄМО спільника з більшим капіталом до рентовного підприємства. Співпраця не виключена. Ближчі інформації у секретаря Союзу Українських Купців і Промисловців, Львів, ул. Гродзіцьких 1/I. 1975

ЗА ЗОЛОТО, срібло, золоті зуби, заставні карти платить найбільше Вандер, Шайнохи 1. 1872

ЗА 1 ЗОЛОТИЙ переробляє вирібня капелюхи жіночі, мужеські. Коперника 26, подвіря. 42/22 1—5

ОГОЛОШЕННЯ.

КОНКУРС

на учительку німецької мови в жіночій гімназії СС. Василіянок у Станиславові. Вимагані повні кваліфікації і бажані поважні референції. Платня на підставі умови. Подання до 15. травня.

1978 Дирекція.

ЗВИЧАЙНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ КООП.

Український Банк Кооперативний

кооп. з обмеженою відпов. в Тернополі, відбудуться дня 25. квітня 1936 р. в год. 11. передпол. у салі Т-ва „Міщанське Братство" в Тернополі, вул. Острожського ч. 9. 1962

Пересторога.

По Львові грасують ріжні типи, що впадають до рідні прибитої горем при утраті когось зі своїх найближчих і домагаються заплати за якусь буцім-то зроблену прислугу при похоронах.

Звертаємо увагу, що всякі чинності звязані з похоронами, входять в обсяг похоронного рахунку і таких людців треба віддати негайно в руки поліції.

Ця шайка ошуканців крутиться також під шпиталем та втягає силою наших селян до чужих заведень і вимушує від них ріжні, нічим неоправдані грошеві квоти.

Заінтересовані повинні звертатись виключно до „Харісу", де дістануть докладні інформації і совісне виконання своїх поручень.

Похоронне заведення „ХАРІС",
1841 Львів, ул. Коритктів 3, ч.тел. 214-64
2—3 коло церкви Преображенської.

ВЛАСНИЙ ВИРІБ
КОВДЕР І МАТРАЦІВ
ПОСТЕЛЕВЕ БІЛЛЯ.
Великий виріб
ЗАЛІЗНИХ І МЕТАЛ. **ЛІЖОК**
Маріян Млєко, Коральницька 6
1817 7-10

d.h. A. GERNER
WARSZAWA GRZYBOWSKA 23
TEL. 690-23, 655-25, 659-25

БЛЬОКИ
БЛЯХИ
ПРУТИ
ДРОТИ
РУРИ

ЦИНА, ЦИНК, ОЛОВО, МІДЬ, НІКЕЛЬ, АНТИМОН, АЛЮМІНІЙ, БІЗМУТ, КАДМ, МАНГАН, МАГНЕЗІЙ, КОБАЛЬТ, РТУТЬ.

МОСЯЖ, БРОНЗА, ЛОЖИСЬКОВІ СТОПИ, ДРУКАРСЬКІ СТОПИ ТА ІНШ.

МІНІЯ І ҐЛЕЙТА ОЛОВЯНА.

БЛЯХА ЦИНКОВА, БЛЯХА ПОЦИНКОВАНА, БЛЯХА БІЛА, БЛЯХА ЧОРНА

СТАРІ МЕТАЛІ.

Д-р Ігнатій Левенгек
в недугах міхура і сечового органу
ЛЬВІВ, ТРИБУНАЛЬСЬКА 4. Тел. 248-11.
1565 9—10

Від 10 зол. місячно
обува для цілої родини
разом з репарацією в першорядній фірмі **„Ар-Ка"** Львів Зіморовича 17

Ґеліотерм Львів, Академічна 7
(ГМАХ ШПРЕХЕРА) Тел. 290-00
Фабричний склад лікарських інструментів, меблів, рентґенівських і електро-медичних 1909 2-3
Низькі ціни!
Догідні умовини платности!
Кошториси та фахова порада безплатно!

Нагода, яка не вернеться!

Велика весняна продажа вовняних, літніх, шовкових і білизняних товарів по цінах на 30% знижених.

ГАЛИЦЬКИЙ МАҐАЗИН НОВИН

ЛЬВІВ, ГАЛИЦЬКА 15

Для прикладу:

Вовна гладка	1.50	Попеліна на сорочки	1.10
Вовна шкоцька	1.50	Сирий шовк	1.15
Вовна ангора	2.—	Перкаліна кольор.	0.61
Мароken вовняне	3.90	Полотно шир. 70 цм.	0.53
Вовна на спіднички	4.—	Сирий зефір	0.55
Вовна на комплети	5.50	Зефір „Пріма"	0.80
Вовна на плащі	5.—	Димка на підштанці	0.65
Шевіоти англ.	2.80	Всип рожевий	1.05
Шовк на блюзки	2.—	Атлас постел.	1.30
Мароken шовк.	1.80	Пошевки мережков.	1.80
Монголь шовк.	1.80	Полотно на простир.	1.25
Креп сатен	4.60	Простирала на ліжка	1.90
Кльоке шовк.	5.90	Капи й обруси	2.50
Кора десенева	1.30	Обруси з метра	1.90
Мароken на шляфроки	1.—	Ручники вафлеві	0.28
Крепони	0.85	Стирки до начиння	0.45
Перкалі	0.65	Простирала на колдри	4.50

При закупні товару від 5 зол. задурно білети до першорядних кін. Замовлення з провінції полагоджуємо за почтовою післяплатою.

Акційна Спілка для промислу будівельного

ПЕРШЕ ІВАН ЛЕВИНСЬКИЙ

Рахунок білянсу з днем 31. грудня 1935.

АКТИВА: I. Маєток сталий: 1) Грунта зол. 55.453.60; 2) Будинки а) фабричні зол. 94.422.08, б) мешкальні 1.214.81 зол. 3) Технічне уряджения зол. 32.179.70; 4) Бюровий інвентар зл. 918.95; разом 184.189.14 зол. II. Маєток плинкий: 5) Готівка в касі зол. 1.498.59; 6) Готівка в банках зол. 68.674.72; 7) Процентові папері зол. 4.754.00; 8) Римеси зол. 10.334.95; 9) Акції і уділи зол. 11.965.16; 10) Матеріяли зол. 2.955.33; 11) Півфабрикати зол. 2.283.60; 12) Готові вироби зл. 8.231.84. 13) Довжники зол. 113.070.13; 14) Виграні премії зол. 1.000.00; 15) Сумнівні належитости зол. 1.469.16; 16) Спеціяльний перехідний рахунок ріжниць курсових зол. 64.235.77. Разом зол. 474.657.39.

ПАСИВИ: Власні капітали: 1) Капітал закладовий зол. 100.000.00; 2) Капітал запасовий 55.000.00 зол.; 3) Капітали резервові а) резерва спеціяльна зол. 1.100.00, б) еквівалент проданих грунтів 240.463.06 зол. II. Капітал амортизаційний а) сальдо з р. 1934 зол. 26.535.31, б) дописано в р. 1935 зол. 6.030.93, разом 32.566.24; III. Капітал облігаційний: 5) Резерва податкова зол. 3.728.60; IV. Зобовязання: 6) Незаплачені податки зол. 10.942.45; 7) Ріжні вірителі зол. 599.29; 8) Дивіденда за р. 1932 зол. 15.00; 9) Дивіденда за р. 1932 310.00; 11) Решта зиску з р. 1934 зол. 310.00; 11) Решта зиску з р. 1934 зол. 12.548.36; 12) Зиск в році 1935 зл. 17.375.45. Разом зол. 474.657.39.

Рахунок втрат і зисків.

ВТРАТИ: 1) Адміністрація а) загальна зол. 16.941.01. б) кошта фабрикації зол. 1.468.82; 2) Податки а) державні 4.296.32 зол., б) комунальні зол. 475.19. 3) Амортизація зол. 6.030.93; 4) Зиск а) решта зиску з р. 1934 зол. 12.548.36 б) зиск в р. 1935 зол. 17.375.45. Разом 59.136.08

ЗИСКИ: 1) Відсотки зол. 8.264.37; 2) Наєм а) льокалів зол. 24.097.16, б) машин зол. 4.105.23; 3) Будинки зол. 3.724.12; 4) Технічне уладження зол. 2.856.16; 5) Бюровий інвентар зол. 121.85; 6) Фабрикати зол. 759.43; 7) Курсові ріжниці зол. 1659.40, 8) Виграні премії зол. 1.000.00; 9) Зиск з р. 1934 зол. 12.548.36; Разом зол. 59136.08.

Поданий білянс та рахунок втрат і зисків затвердили XIV. Звичайні Загальні Збори, які відбулися дня 16. квітня 1936 р.

УПРАВА:

Інж. Павло Дурбак вр. ппа. Інж. Роман Колтунюк.

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів. Ринок 10.